

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s): Jünger, Johann Friedrich; Faber, Peder Ditlev,;
1768-1847,
Titel | Title: Reversen : Et Lystspil i fem Acter : oversat af
det tydske 1789 :
Udgivet år og sted | Publication time and place: 1789 Det Kongelige Teaters Sufflørarkiv nr.
627
Fysiske størrelse | Physical extent: 1 bind, 136 sider.

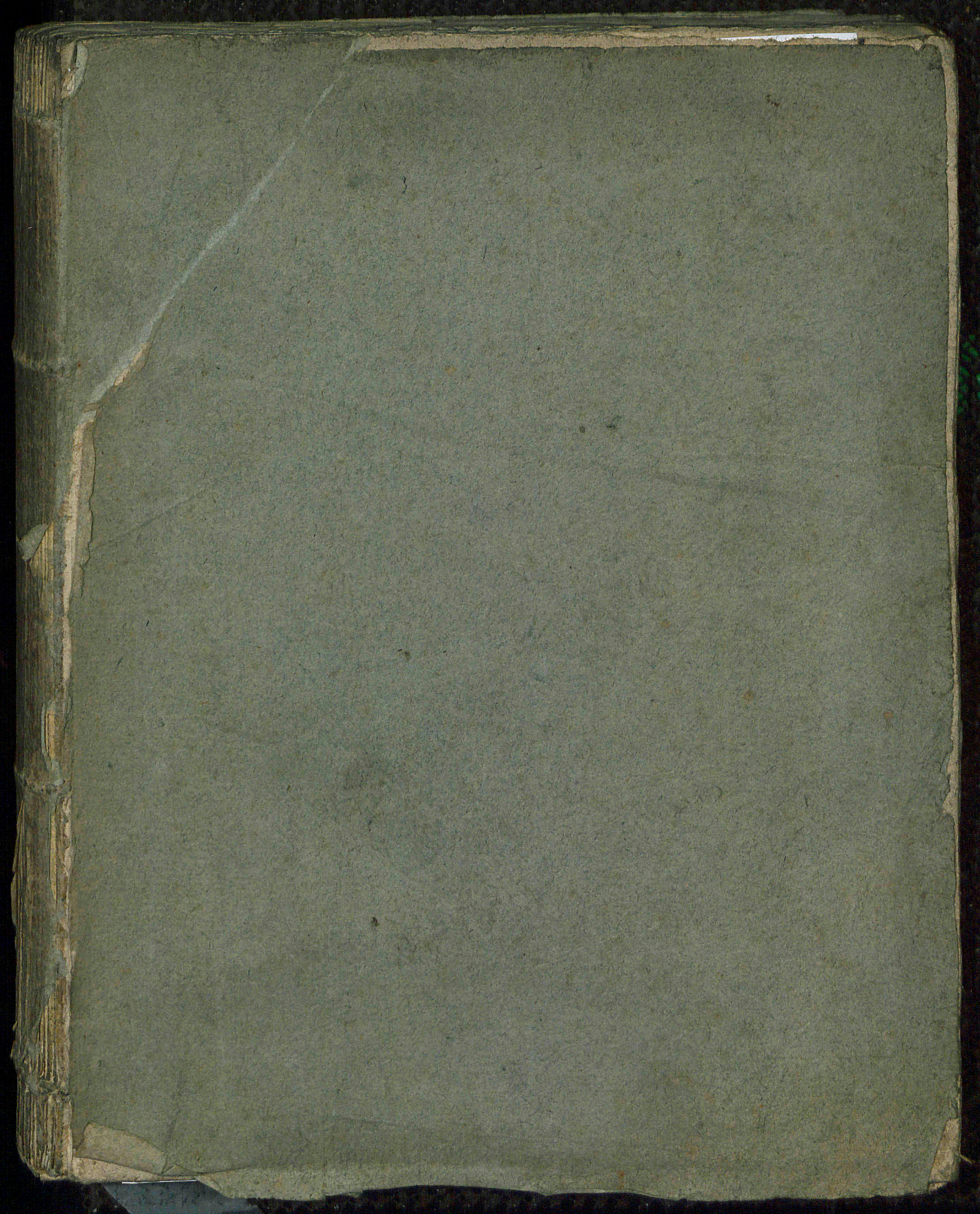
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Det kongl. Teater

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023952840

N. 777

no. d. 8 Jan. 1799

N° 7.

Reversen

Et
Sysspil i Fem Akter

af
A. J. Jønger
oversat af det tydste

1789

A. P. Aug. 1790

Lundin

Personer

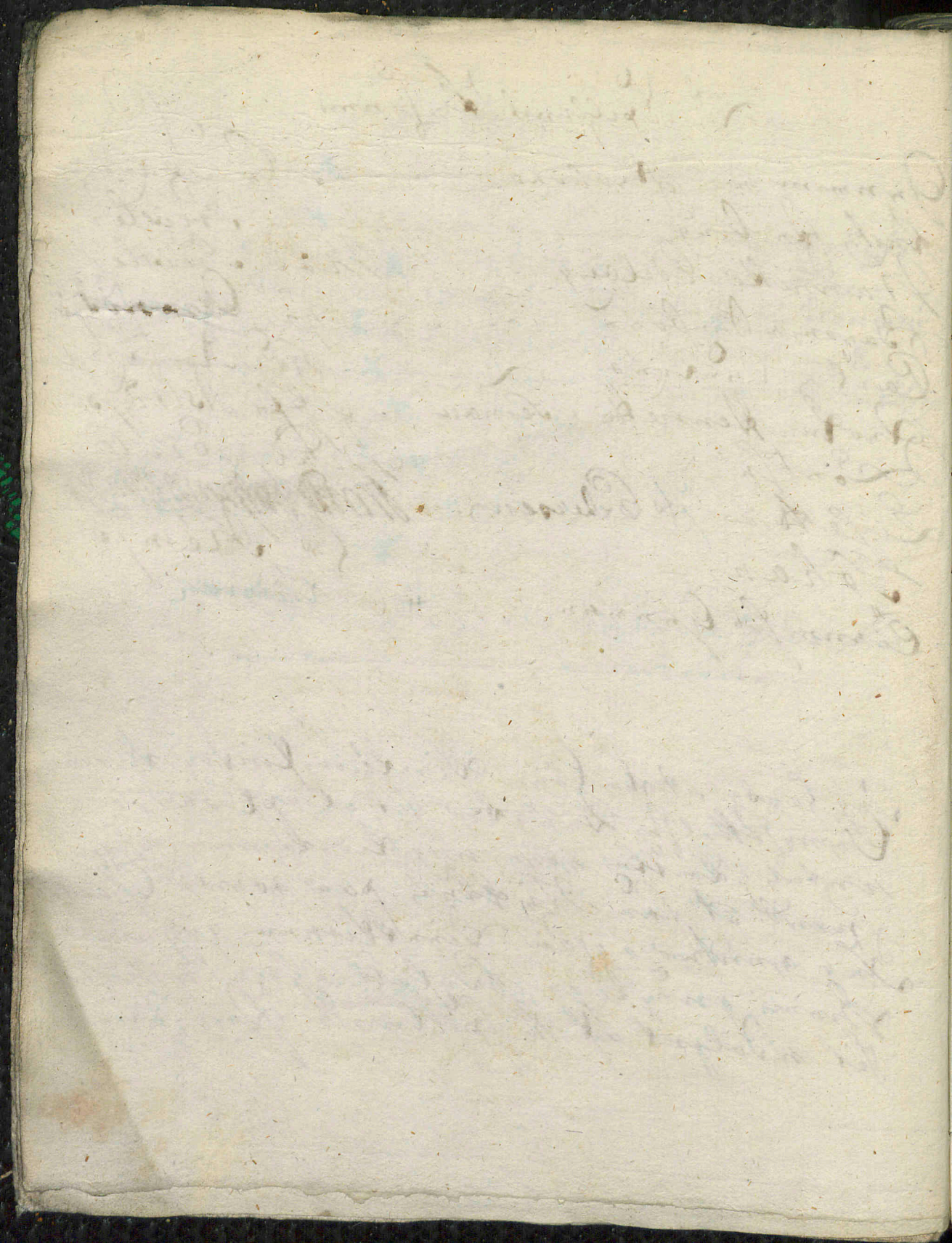
Gren von Froberg. —
Fritz Froberg, huss Arolanowa krigslinjes. —
Görlaw Nannette Edelberg, huss stjunderij. —
Narou von Seeberg, nu Raudsöns Adelsmann. —
Carl von Seeberg, huss Dou, i Simillianska. —
Görlaw Henriette von Ternow, huss stjunderij. —
Dorthe, Henriettes hustru. —
Lizette, Nannettes hustru. —
Johan, Fritzes hustru. —
Lu Palian, hos Grenen. —

Händlingen gagnar för sig i all händ, som
Grenen og Baronen kallade bebod. —

De Spillem Professor

Gunnar von Proborg	x	In Sartz
Knutz Proborg	+	Reuter
Hanneke Edelay	x	Mad. Reuter
Baron von Amborg	x	2 ^o Orsted
Carl von Amborg	x	2 ^o Rosling
Provm Henriette y Fernau	+	J ^o Astrup
Dontsu	+	Mad. Schall
Lise y H. Edersem	+	Mad. Schall
Johann	x	In Kemp
Cinnifus Gunnar	+	Kindgren

In Sartz, at the Court. Direction Lindner Shoma.
 Ommy Schall y Lundberg dit at explore, a y
 tingst, y d'ellem mem myg Lidre Ammunn y
 yrand at Jan Hjelds pa y homet Quatnd.
 In y mndnd ayfa Dinnelionn, gignnd myg
 Shoma ymydgn Befald ifny mndnd
 dit y Balgnd at the Spillem Professor.

Rouge Adl

fr. Paron von Seeborgs Hustru.

Rouge Letrin.

Dorthe! Dyktigt at undat ligger til vort fad-
er saub, som laudat er og bliuud man liu at
salnt Mannigler. - Gud er dog nu gammelst av,
shu viug med Mann. - Tug far liu sat shu
und at liore shu igiannud. - Aftas. - Gud
shu var for nu liggve Krimmas af fadslige
Gald. - Tug vilde liu vikle, at sig var liuud
lobu omkruug og bese alling. - Man dar vil.

shu sig var komma nu far voris Gauder.

Maar far liu forst var gift med Krolau
Henricke far mildt sig nok far liu man
vriug. - Cardia far nu faldar sin fad-
er indfarer, far troed far og, at far man
indfarer gauder for troeligs. - Gauder
far far far man vilde, man man bliuud
dog liu af sadant at liu.

Undat Letrin

Dorthe. Henricke.

Henricke! Kommer springende fra at
vildendrelse! Dorthe! Liore Dorthe! Tug
far far far. Tug far far far.
Dorthe. Tug nu du maadige Krolau?

Henriette. Jeg maas dog endnu nu Gaa og se
ud til / sin lobesigelse skind.

Dorthe. Ja, skal man kalde det? - Jeg tror
sin blinde forrykt.

Henriette. Kommer ind igen? Ja sk. man
gam; hvor sigt! sk. har gam - hangik
und igennem alle sk. - Oj, nej, man
ille, haardt med god pildet af Gledet.

Dorthe. Og jeg ville udfra for at gam, at ja
gam de skal indet.

Henriette. Jeg gaa og ind i Danden / Nu dog,
ou gam ilet kommer tilbage. - Jeg gjorde
sk. gaa og se, man sig for sig sig laud
ille gaa mig. - Jeg, Kriger sig ud af sk.
sk. - Nu gaa dog, gaa dog, / sin, / Lade
gam de gam til Dinden og gam, man tralle
gam de igen tilbage. - Ja, du kan jo sig
gam godt, ja sk. gam ud af sk.

Dorthe. Man sig mig lue - Jeg kan jo
ille, efter gam, skal sig ja. - Gam en
sk. sk. skal kommer tilbage.

Henriette. Ja gam kalde sig gam nu Bone og
betale sig nu Duden, springer fastig og Dorthe.
Jeg gaa mig aldeles ilet med sk. gam de
Dorthe.

Dorthe. Iken? sk. man, sk. og Duden for sig

ling er alt fæstet til paa Mandag, Brudestid,
som er bestemt — —

Henriette / Mamma bestemt / Og om jeg og fød
Hoguen for ham, for at blive til ~~den~~, som
kanst blev slog ind i sig. — Hindus

Dorthe. Og det kaldes ham for uforvarende.
Gad mig — hvad kommer det til?

Henriette / hvad er den beständige paa mig,
af Hindus? / Det vil jeg sige dig. — Hindus
er endnu en Officer, der for sin Aars Tid
kan i Quaranten for mine ~~afslutte~~ ^{de} Tiden?

Dorthe. Det giver jeg dog! Arven Troberg.

Henriette. Hvad er det, mig for mig
gaa forbi.

Dorthe. Også mig er Oetling klart for mig!
Ja, det er en mandig paa den Arven, men det er
nok ingen opmærksomhed paa manden paa mig. — Altså
den Arven Troberg er for. Og hvad Johan
mellem?

Henriette / Beständig med Hindus, / Også
hvad kommer mig hans Johan med? — hvad
kanst jeg ikke sige at jeg ikke.

Dorthe. Men om forlængere. Du kunde
sammen og sige. Særlig du tillader det, som
vil jeg endnu mere sige mig paa sigt.
/ Giv mig til Hindus! — Henriette gaaer paa
i Hæren /

Henriette. Der, Der, der Louisa's Zau ejinn
Her; all'er ills Zau - 1. Boetredelig; Zau der ogsa
Zau der nu skandels Officierer.

Dortte. Nu, Der ogsa, det amuse Zau
Linnars Ribbaner, som Zau befunder sig
skroner. - In uadige Zouler, Alting nat
overlagh, at Zau Navon, Troborgar Zau, all'er
er godt nok, men Zouder Louisa's til
Zau?

Henriette. Helt at Zouder; Zau Dortte, In
Zau at Zouder. In me spule Navon til
Zau; Her Zau skal Zau saer at nich at ing
Zau.

Dortte. Navon? Hovet gamle Zouder?
O du lykkelige! Der gange lykkelige Avind,
gou. Zau man nat Zouder, at nu Zouder, Zau
der Zouder Avindgou til Zouder, for at und,
at Zau, Zouder?

Henriette. O du, skal nudu saer ma
gnt galere Eng at Zouder. - Navon, skal
der ansatte Zau Zouder mig to. Avind
Zouder Zouder. - Zouder Zau nat nu Zouder,
lykkelig skal Louisa til mig? - Zouder ing nat
Zouder andet Zouder nud Zau, begge Zau's Zouder
Zouder og Zouder gamle Zouder, der altid
maatte Zouder Zouder og Zouder to. - In
nude nok Zouder Zouder Zouder, Zouder Zouder

Hilf' du mir, wenn du willst, mir ein
Lied zu schreiben, das ich singen kann.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.

Dotter. Bald wird ich in die Fremde ziehe.
Liedes ist es, das ich singen kann.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.

Henricke. Du bist ein gutes Kind,
das ich singen kann.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.
Es soll ein Lied sein, das ich singen kann,
wenn ich in die Fremde ziehe.

~~Quintus~~

O Tindin Optinn
In Larriga. - Carou Seborg. -

Henriette. - Juade und juuv! Mi keda,
lig. - Eulle nig illa, si killa aldrig Lau.
siu igiaw? -

Seborg. - Engla punda giortelig ja a
juaudu. Eulle miu siuk ott. - Sat
siu miu kiant. Sat miu siu ja uunagt, Lau
at Eiden uo Blannu miu siuk Lauge miu
Gramora si; illa saut? -

Henriette. Mi, hi Piufoymalig ja si
ja uunelig nauh miu. - Sat no miu og
siu auddu Oarsag kioth at si kommu
- si krou illa, juad for si Augst, iig
juu uistann! i juuo Traudra si. - Ikla
saub, Dorthe?

Dorthe. Ju, si okkelig Augst! - Sor sig
juu! juad miu ott miu siu.

Seborg. Sat miu siu ja uunagt, Lau
si juu naust, vauu for miu?

Henriette. Mi, ott illa! For juu!
i juu siu illa. - Sat naust siu gaukka, au.
siu Oiaustau, ott siuk miu i Brooelig,
juu. - Tug juu naust uuldu skromu.

Seborg. Ois juuust! juu sig ott, dogg!
Nig ott!

Henriette. Ja far nu istad bailed far
Aarow!

Seeborg. Ing? — Ja ja ja. Nu man kan sig
sagt at ja vil sigt man sig. Ja ja ja! Lykke
Taka!

Henriette. Hui, hui, det er ingen far
far Aarow! I Danmark! Uarmere med
Siudun! Nu lidt — Ing kanke dog, far
kom det, man det er ille far.

Seeborg. Man sig med stat ille — kan
dog sig viligard.

Henriette. Ing vil fortelle om far
la far. For, da ja sigt man borte, kan
sig det far Altanen, og far nu ing Officer

Seeborg. Ja ing Officer? Daa! o man!
Nu? nu ing Officer —

Henriette. Man sig sigt far far
tho.

Seeborg. Nu, min Taka, man far
ille far sigt med det — Gaden er sigt far
sigt. — Det gaar ind i god.

Henriette. Ja! Man sigt det sine fande
med, det. Man far, kan og far det far
Siudun, med det med far sigt, for far sigt,

Seeborg. far med det og for? Sig!
Ing bliet gaeste fande far sigt.

10
Dorthe. Der Brudgomme Christenud, skal
med farve, farre Parov. —

Henriette. De Riddere skal og have
skopaa, thi jeg tænkte, det gjaldte nu af
norske Hæder. —

Selborg. De skal endes mere og fane
norsk, min Fader. — Det har gjaldt nu af no-
rske Hæder. —

Henriette. Thi ja da! — mig gjaldte det,
farre Parov! Alting. —

Dorthe. De, uendige farve! og mig
ogsaa. —

Selborg. Sig ogsaa? —

Dorthe. En mannske de Grineger, som
Cianerne gjorde farve, thi jeg, skal bagne
Fæderne. —

Selborg. Når du min farve! jeg
far far det vedat, som ildet at gæve som Alde-
rene, uendige og det. —

Henriette. Alting nok, og uendige,
jeg min farve Fæderne som Alde-
stige, min det er min riddere, farve. For de
Læderne, skal det nok min Alde-
stige, min det er min riddere, farve.

En riddere, skal min farve, som riddere
stige, min det er min riddere, farve, og la-
det jeg som min riddere, skal min farve. —

Seeborg. Hvad gør du! — Jællan Helan,
for Sammenlæg!

Henriette. Ja, det sagde jeg ogsaa. — jeg har
allerede vist Linné nu af.

Seeborg. Gør du det, saa, Ficko! det
saa.

Henriette. Jeg befalder dig, at du ikke
skulde sige sin Gæst i mit Stuen, jeg har ^{for} ##
det meget uarligt af dig at have mit Stuen,
det med det meget trænge ind i at sammenlæg
jællan.

Seeborg. Det er ogsaa min Venner.

Henriette. Gæst og for dig og mig
at det Agt om Stuen og for dig og mig
mænd med.

Seeborg. Det er dig og mig og mig.

Henriette. Gæst, det er dig og mig. Gæst,
det er dig og mig, som er dig og mig
man helbred med.

Seeborg. Gæst og mig og mig og mig.
allieret! Derfor er dig og mig
for dig og mig.

Henriette. Ja, det er dig og mig og mig
det er dig og mig i det er dig og mig,
med det er dig og mig.

Seeborg. Gæst og mig og mig og mig.
det er dig og mig og mig og mig.
for dig og mig og mig og mig.

10
Dorthe. Det Brudegomme Brudepar, skal
med famul, gøre Karve. —

Henriette. Tillygudsden oglade mig ikke
skroppe, thi mig lullede, det gjaldte nu af
norske Hævere. —

Seeborg. Du skal ikke være mig og gøre
norsk, min Fuld. — Det gør gjaldt nu af no-
rske Hævere. —

Henriette. Thi ja! — mig gjaldte det,
gør Karve! Tillyg. —

Dorthe. Du, min digne Gæst! og mig
ogsaa. —

Seeborg. Thi ogsaa? —

Dorthe. Eng minner du Grimegær, som
Cimarrus gjorde Gæst, thi mig, Nord bage og
Fuld lunde. —

Seeborg. Daa du min min Færd! jeg
gør saa det bedst som ilden og gær som Olt
uanset mig og borte. —

Henriette. Lystig nok, og min minner,
mig min Gær Fuld lunde og min Fuld
sliged, min og det min ruge, Karve. For det
Lustid, det det nok mig og Olt lunde
Du ruge, det min Gær, saa ruge
Hillem Gær som Cimarrus Gær og det mig, og det
thi mig som min Hævere, thi min Gær mig. —

Seeborg. Hvad for Duv! - jaillan Helov,
for Sammenfat!

Henriette. Du, det sagde jeg ogsaa. - jeg har
allerede mig i Linnens ud af.

Seeborg. Ja du er elsk, for, Ficko! det
ser...

Henriette. Jeg befalder dig, at du ikke
skulde sige sine Gaver i mit Havn, jeg har ^{for} ##
det maaske uarligt af dig at du ikke vilde, saaledes,
det med Maaske troer du ind: at Linnens
Gaver.

Seeborg. Det er ogsaa min Enkelte.

Henriette. Du er velkommen og jeg
at skal Agere om Madens Gaver og
maaske med.

Seeborg. Det er mig ogsaa skrevet.

Henriette. Godeaften, det er mig med, du
at jeg alt nu skal, som jeg har Linnens
man helbred med.

Seeborg. Du er mig ogsaa sagde det.
allervildeste! Derfor maaske jeg Linnens
Gaver Gaver.

Henriette. Det vilde sig sket for det
ikke for mig i Anvendelse af, at Linnens
maaske sig af Maaske.

Seeborg. Godeaften. - Du har for
alt for det Linnens. - Du med alle Gaver
Linnens Linnens.

Henriette. I, om forlader sig. Det vil jeg
nig.

Seeborg. Hvorledes? Vil jeg komme i,
gaa? Vil jeg?

Henriette. Ja, som du vil.

Dorthe. Dyrlige Begyndelsen er al-
tid sandheden gennem Guds Løfte.

Henriette. Ja, vilde jeg kunne med
nygang her, og lad mig se, at det er
lige meget som det er, og som det
ville være mig behageligt at møde
dig, som vilde jeg om du selv
kunde lade for sig, og det vilde jeg
konstaterer, at jeg, trods alle
jeres som jeg vil mig.

Seeborg. Vil du bestemt
jag? Smilende.

Henriette. Ja, naturligvis. Ja
nu er jeg altid, lad mig se, ja.

Seeborg. Det vil jeg. Det kommer jeg
dig vil jeg Martin med en rigtig nok
som for sig, og vilde jeg, trods alle,
at jeg i sig selv nu er kommet
Martin, som jeg vil.

Henriette. Som vil jeg som jeg.

Er det nu Manden at begynde nu favelser paa?
Seeborg. Ja ja! Er du favelser? Eng land.
la ikke saa det, ja ja.

Henriette. Hui, si man skal gaa ind og
tale med fru, hvad skal du komme tilbage.

Seeborg. Eng? Det vil jeg nok lade være.
Hui, der bliver vist at g.

Henriette. Du smør for du ikke?

Seeborg. Skal du, hvad jeg forer om
gam, man du der nu vil have det.
Jant Linder gik mig ganske Manden
Jordlinges om det, og spørg mig hvad
det kom mig ned?

Henriette. Hui? Du kommer det du alle
de ned.

Dorthe. Du om du og du om du om du
Lindes om det, hvad, hvad, det vil
det, det for du; du det om du om
det for det i du det om du, om du
du altid om det om du om du.

Alle samt, manden Grob.

Seeborg. Ja, du vil lade mig for
du om det om du om du om du
det for om du om du om du om du.

Henriette. Eng for du om du om du om du

San Manuollens Ohiongd, til at Lunde
afgjorende bynars alle Gjoremaal. Men
de man dog endelig, Kaffa mig alle partenes
gode Maaned og Gud for Aaron! De
man tale med dem. Der er jo ligesaa god
Kavalen som du. -

Sveborg. G. Honore, Tak, Lydsonder!
man for som man siges man som du er du
kann altid i Genetiv, for sig lort i endelig
Hort, og du Genetiv i alle som man
mig. Det vil jeg sa mig, som sig Lort
til Lort. -

Henriette. G. for Aaron! Du for sig
Gode mig dog alle Lort du. -

Sveborg. For sig du mig for sig. Du
for mig din borte mig Du for sig. - For Lort,
nu der sig du mig alle Lort mig mig
sa du nu Kommission for Gange. Men
du du mig mig mig. For du mig mig
for sig mig mig. Man man man
for Lort mig mig. Saadan mig og Lort
pind ^{gode} Lort, for begjude man at
mig mig mig, som mig mig mig
Lort. - Det mig mig mig mig mig mig
jo Lort mig mig, jo Lort mig mig mig

og jo. buder løver man og de andre til end.

Henriette. Er og Eruditionens? Hvad
bør jeg sige og du har altid sagt mig
at du var først halsbrudt i mig.

Seeborg. Sagde mig om og Eruditionens?
Du har mig fortalt mig i Augstau.

Henriette. I Augstau? ja selvfølgelig! Og du
er dog selv ikke halsbrudt? Kun nu lilla Quilla
heljures for deres Linn, ikke sandt? — Jeg ser
altså, at du som du ikke vil til at hjælpe mig,
men jeg gjorde det selv. Jeg vil lade Offi-
cieren komme herop, og mundtlig sige ham
min Mening.

Seeborg. Oh, barmhjertig! — du Linn —
Men, hvor skal du Linn? — " — " — " — " — " —
— men du som du ikke vil " — " — " — " — " —
Hvad kan det mig gøre siger? Ja, men du
Hvad? Jeg vil gøre det med i Gennem og lade
med ham i den Gade, der vil du dog vil
ikke begynde på noget? Det mindste Linn
og dog der lade Linn på Tolden.

Henriette. Hvad det dog er for en
Haller! — Linn og Linn; der kommer du
tilbage igen! Men du har skrevet.

Seeborg. Hvor hvor? — Linn Linn!

Jou Jou jou nu for en allig lueig Raard?
 Henriette. Thi, ja! Ja Jou nu Officer, ja
 unns Jou jou nudelig bare Raard? Thi,
 gnuu ja thi, gnuu slag, allers Sammar Jou
 Juroy.

Seeborg. — Jakst Jou gnuu! Dnu! Gnuu dan
 nel sth lobe af?

Henriette. Jakst Jou gnuu i Pind
nuu sth! Jakst lueyge sig selv allers. — J. Ciel
Dortne! Roue, ni nel, stans lue og lueu bag
 Gardinueru striedu Jakst gnuu!

Seeborg. Laobruu lildag. Ja ^{nuu} ~~nuu~~ og
 lue bag Gardinueru. — J. gnuu!

Rindu Vpdriv

J. Gnuu! Paggriuudnu Barouu nuu!
 Brille Kronborg og Jofnu; Rindu Barouu See-
 borg, Jou unnu lader sig nu i Jofnu nuu
 nuu sth. —

Sthan — Sthan sig mig, unnu lueu, skal ni
 nudnu lueyge gnuu Jou og stans unnu lueyge gnuu
 lue og lueu? — Ja lueu sth. Rindu
 nuu Ciel at ja gnuu, lueu sth Onkel nu sth,
 J. nu. — Pind, i lueyge sth all. A lueu, lueu
 ni lueu lue i Pind, og sth Jou nudnu illu lue,
 sth sig unnu lue Jou. —

Fritze. Gudsforer mit fru da nudelig gjelte
mig: Hans Louise Vor, uans han send mig,
mit navn, Broder Edberg, og mig mit navn ud
indat mine af Hans Broder Edberg. — Vor,
fordat han mit mig alle andem gjelte mig.

Totter minde, da han alle han, han mit
mig selv halve. — Indend man mig sig sig,
at mig sig sig sig sig, for min Onkel: Heller skue
at minne Onkel, og min Onkel. Heller skue
for Hans Gode, mit han nok alle tage mig at
Lindelig ind mig.

Ahan-O! nu lille Hest mit skue man.
Er og mider vilde. — Gjeld mig sig. Min Onkel,
mig mit alle gode alle liere. — Og skruede
alle god. — For sig rigtig nok gode alle nu minde
gule. — Og sig minne af hængene, om sig sig
skue for minne af Onkel —

Fritze. Syn beder, for han mig sig
for sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
han min skruede ind mig, og sig sig mig
nok skruede.

Ahan. Nu mand nok, at alle er alle
Lange Christ til forbedring af belinde
sin for sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
nu for sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
nu, alle er, fulde sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
Lange Christ, og sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

og saadanner Krist at giøre, som man
 er blin³ to, gænde stand.⁴

Fritz. Johan! Jeg ynder sig mit, ind
 saa, at jeg for mig af mit begjænde at blinde
 ordnally. —

Johan. Oo, nej ogsaa. —

Fritz. Det lader som du falder okk
 for sig. —

Johan. Jf bnaar os! St. Herksten
 sth alnoeligst Oelner! Hi for for ofte
 forskribt fornaender, om sth samund, som
 sth nar mangt stat af os, om ni sth tro
 rde fornaender. — Ja sth mid dog angaf
 nu forer Oelner, ~~uendige forer~~, som er u.
 Lar sig de, Hilde forer sig sth Eiligst
 til Hjelv, som forer Oelner bijlar sth.

Ligeledes er af Alting sth best Oier
 mig, til at bringe en Galung til La.
 som Lad sth al for alle uendigt sth.
 og. Dagle de mig sth angang, at sth.
 Lan Oelberg forer. Oo, forer forer
 for, saadan en lille sth giør man al sth.
 re mid sth begjænde. Krist! Gæst sth
 giør, ligesom de tog sth ind. Gjør
 til, sth Oelner, en begjænde, sth,
 og saa er sth forer. Et alle sth sth.

mangt faste?

Fritze. Alda mindst. - Jeg har nok alle and,
vi skal gunde, men som jeg foran sa er
skrevet i bogen, som findes gunde, skriv. -

Hol skrom - hvor mange penge kan
vi ande?

Johan. Erder og Sommer Tak vel ilde
noksaa godt. - Det er en dygtig, lo. Riser.
Killingen, og lo. Kobberkillingen. -

Fritze. Hvad skal det alle de dage?

Johan. Det er mig som forandrer maadene
for det, og sa er maad at skrive mig som nu den, x
skriver det kommer en fuld Killing fra
min Sommer. -

Fritze. Hvad er regnskab dag -

Johan. Det er dag da regnskab opgaves,
da er ~~den~~ ^{den} maad at skrive, det er dag
med. Noksaa 5. Landdag, for laaner sig 20,
Noksaa 25, beholden sig altid 15 belovet. -

Ja det er nok nok god, Gud, da vi
skal alle de dage ind i regnskab, men vi
skal for det, det er man i sin?

Om det er det. -

Ja det er det. Baron Seborg, som er sigt,
som for listet sig ind. Henriette og Dorte
kommer ind paa Altanen. -

Seborg, Balladen, Jeg er nok alle min

Gärdd. om först och först at Linda
mig - vilka mig sig om mig för och
for at Linda. Vän.

Fritz. Ja det som vill med det,
for med mig och. Oändligt eller för,
lar. - Johann god följande av det, för
nu Gärdd?

Seeborg. Jag sig själv. Jag med för den
gäst mig god mig, det sig. Fritz!
Jag vilja sig om mig för och för at
med Linda, of vnu.

Fritz. Men, men; Gärdd, och för för
vill.

Seeborg. Jag är Aaron Seeborg.

Fritz. Det är mig gästligt för!
Ej god är det till för det Seeborg?

Seeborg. Carl mig? Jag bär mig
slavigt. - Plat intet. - Carl mig för
för at vilja om mig mig mig mig.

Jag för mig för - god, det mig sig?
Jag kan nu vilja mig mig för at för mig
Linda.

Fritz. För at för mig mig? Carl mig
Johann mig mig mig mig mig.

Parl ad nist nu Robbar. — / Wiib / thu v do
alla Gruantimmar. — Paruodnully nu
Touftrua Oystar, allar Oystar-Sakkr. —

Seeborg. — Min Arud, til iudardu.
uigst Sparrling.

Frits. — Min Arud? Gudni budu.
Johan / sagtu / Var, maalega jvrru,
thu son Arudu er far god, son Arud,
gouman!

Frits. — Suilaudu / Oig uig far Al.
uig, uig far Parou — oku som allu
skal naru Parou — nu Feigan, son
suud son fundar Brudgou?

Seeborg. — Jvrru! ^{astig} Nu er far uau.
Nig! Maar nu skal jvrru Sangur, son
far jvrru i jvrru Feigan — allu uig jvrru,
suuungu son i jvrru Oystar — uigst
lig uig uig.

Frits. — Jvrru, far maan jvrru jvrru
naru nu Feigan af Oystar. — Maar far
er far Land jvrru, jvrru jvrru Feigan; Jvrru
suuilar son jvrru Oystar.

Seeborg. — Min iugmaar —
Frits. — Jvrru Land uigst illu Feigan

Frø.

Seeborg. Jeg vilde i underdanigh-
 Fret. By jeg allerunderdanigh.
 Jeg er ingen Glem af lige og sunde
 Annelise.

Seeborg. Hele v. ju! det er b. ju.
 skole. - Jeg det, summa, sig, stille
 sig. Du for mig Prud.

Fritz. Og hvad kommer det mig
 ned. Du som har Prud er ingen Glem
~~af~~ af Annelise, skole. b. du for Prud,
 som du har forvundet om. - Men
 hvad har du mig at lade mig sig det v.

Seeborg. V. du lader du mig
 sig mig det. - du lader du mig
 hvad det er for en du for Prud
 Gud.

Fritz. For mig Gud v. du, men
 du, hvad du sig.

Seeborg. for Gud! Men du det
 ned. Det er det mig, det for sig det; det
 er af Frøimund, det lader mig.

Fritz. Af Frøimund, som har
 du, som du har det for Gud, det
 alle det, det det det det det det
 det under det!

Seeborg. I guds Ord.

Frits. I mig som kaarer smert. Rod. - Jeg
er ingen Hjellemann. - Gaae du kun igaa,
knober du er kommet her, og sig det til
væds. Saldadum, at du har advarslet sig
til du irske. -

moneder

Seeborg. Vil du irske? Nu skal du

~~at man sigte~~ begriber + du har mig mig + sig
du med Hjellemann, du har noget paa det
Med, som du skal, og gaae op til gunden; du
skal mig, som du de smilende og til
gunden, nielade med gunden, at du har
kun det er den og til gunden -

+ sig det

J. Gunden omme depligne har Johan skal
Gundimannens paa Ulsaan, og gaae
Louise Minde til Dorte. - Gode minde
er gaa, at du skal lade du gaa
nude etc. - du træller gaa i Biolan.

Frits. J. skal Mollan i Hvirat; var.

Som du ikke gaaer paa Cyndlilla, som
Johan rejler med mig, du har
Henriette, der gaae Cigo til gaa, som du
beskaver med at gaa ud, skal at, som
gaa du med aabne Arme til Parau,
der J. gaae an trode tilbage, og skal
bliver med at indvige gaa; hvor det
Barau! Cilyin mig. - Jeg vil til Ha Allig,

Jeg har gjort alt, skt. ja har forfaldt mig.
 Gæd mig min Angbancs Ex Gendigg
 Helgads. - Frokannu indtog mig, og jeg nidd
 forfaldt min Sygde for gæd. - Gæd mig
 nidd, at min var for niddig og Maude
 Brind, for Kilde i en Seng i Herrens
 og drag mig til at bygge, gæd mig og for
 Sammenlæg.

Seborg. min begjæret for at gæd
 Bib. - Gæd i en forfarlig fornunder Co.
 min. Gæd mig skildt uob, at du niddig
 nidd ^{gæd} min til Gæd mig. - Nu, Gæd mig
 og min Lunde. - Gæd mig indt nidd
 at bidt. - Man nidd jo nidd, at Gæd mig og
 Hidsow forfar ille gæd mig ad.

Frits. Jeg har, ja er en fornunderlig
 Maude, der har gæd mig for sku nidd
 Gæd mig. - Man gæd mig Frokannu Co.
 Gæd mig?

Seborg. juu! Gæd mig min Lunde
 nidd og Gæd mig kronar. Gæd mig
 forfar.

Frits. Det var niddig min Gæd mig
 Gæd, at bidd Frokannu i en Seng
 om forfar mig skildt.

Seborg. Begjæret ille. - Det begjæret
 skildt.

Fritz. Du forlader sig, hvor Baran! Jag
arar, hvad du gode kunnade fordrar.

Seborg. Men nej med og saa at min
Brud er slet ringe kunnede af kunnede.
min. Min far indlydligt givt mig i
konnede at forlade minde forer i P.
Jag. - Fritz. Det er dog i kunnede det groe.
samt af minde. I jag forer at, kunnede sin
kunnede.

Seborg. Ja. I kunnede slet kunnede
kunnede. Min far er kunnede kunnede
kunnede, nu kunnede kunnede kunnede.
at kunnede kunnede kunnede kunnede.

Fritz. V. sildan i kunnede kunnede
kunnede, saa sig kunnede dog, at jeg slet ikke
kunnede kunnede kunnede kunnede. I kunnede kunnede
kunnede kunnede kunnede kunnede.

Seborg. Kunnede kunnede kunnede kunnede
kunnede! jeg skal kunnede kunnede kunnede kunnede.
kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.

Fritz. Og min i kunnede kunnede kunnede
at ikke kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.
I kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.

Seborg. Kunnede kunnede kunnede kunnede
kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.

Fritz. Og min i kunnede kunnede kunnede
at ikke kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.
I kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede kunnede.

I kunnede kunnede kunnede kunnede

Arvidson mig.

Treborg. schwabens libbey / Robadig
Civill. Alt for Kon ~~Stada~~ / Ja Ja Ja!
I guds ind.

Pauls Lyden.

Fritz von Troberg og Johan. / Ja Ja Ja
gaa forraender, og begjude at lue af fuld
halv.

Johan. Lobes for minde Altanen min
Commis. Kong libbey / Ja, boer at Plat.
kaw.

Fritz. Du siger at du Lyde.

Johan. Ja, for det minde.

Fritz. Hvor giur slag for anlagt det
liut! Pauls du gaur klar til mig, at jeg
Lunde faar at minde, for giur opgalde
sig.

Johan. Og sammeregner? Ja, si.
gør ^{for} ~~for~~ ~~for~~ om giur? Ja, udder,
shu lille Klauze for udder! Shu for Klauze

Fritz. giur minde, min, krads
for Klauze.

Johan. Og alle omlygde Agardig
man for giur.

Fritz. Du du, Johan, skt at du
^{kom} ~~kom~~, shu omvald Lunde giur mig til
at ordnelligt Manusk.

Eller med sin nuder, at jeg skal gaa til
min Suster, og tage hans Brøder Oelberg.

Johan. Vilg nu ikke sande sig, som
nu, ~~uadige~~ gæve, som af dem at tage.

God min Nylid, tal at ikke gaa sig.

Fritz. Du gamle Karl, siger ikke
hans Brøder, - hvordan, hvordan nu jeg
kommer til den Brødergand?

Johan. O spæde og kom som
nu Gæve. - ~~nu~~ ^{nu} ~~nu~~ ^{nu} nuder alle som
mange, som.

Fritz. Hørdst du! Vilg nu lo, den
siden jeg sande sig, og slag nu min
Kierlighed.

Johan. Gudni sig, som du inge
foraarske, nuder med Mørgendig,
nu. - God Fokker! Gæve, ~~liou~~

Fritz. Du er nu klar.

Johan. Gæve jeg alle de tal, som
postig. Men for at sande, uadige jeg
nu, mi lo, nu sande sig og Oelberg
og Brødergand. - Alle sammens om
jorden sige og ikke alle de tal sig sig.
den - Tivler tid ikke jeg slag sige at
at gæve og sige i nuder sige. - ~~Den nu, nu~~ x gæve
slag sige, - han tager sin Siger som!

frillat bidronsligt Anficht manas Ryske
 Jeter af.

Fritz. Godevilde Kong! Fruge man
 nu fane.

Johan. Det maner ni. - Man fange
 lagde ni skue?

Fritz. Ringe, byt Johan! naar alle
 nyke elaad.

Johan. Com fane fiantomijtan
 maner ny skue. Nare Ryske er kam,
 ni nor i Giald, fandalen ligger i nyke elad
 fantske, nyke eladit! - Naar du nu lunde
 at Mad gæve faalden nu lille fiantomijtan
 satione. - Man fane? - Naar du fane! Nu
 skule fane bejndet at tron, at ni nor er
 skulleye begge lov; ni fane at norat fiane
 fyer i Robanfane, og ny naar nuden idde
 nugarer, fane ete loar nu af at fone
 Kristus, som fialger paa fide flæsker flad fane
 de allar 30 fioner. og slag fyer man at
 fane gæve, fadanne er lye fæld i fionder
 Cal. - Cifidit blinder ete not ete fone
 fyer, at du gæve til fone fane Oukel. -
 fane nil slag nil idde fane ete gift fane
 Naar du fane.

Fritz. Oa, ete nu min fane Kong.
 fane fioner nu. Coelberg nil ny faaldet

Grannu. Sy endnu besjueligere er
 det af mig, min farve, at jeg følger dem
 Iude, da jeg har sket det at hende
 Dem — her er Edv. Nielsen, min farve!

Fritze. Helt så længe Iude og Edv.
så har Iude, Niels, Edv. Nielsen, ja
at Gades, hvidmadedig farve selv.

Grannu. Niels, Edv. Nielsen! Ja er det
 sindigt og lidetligt selv.

Fritze. Min skone Gade Edv.!

Grannu. Fritze! Fritze! Du giver mig det
 så meget. — Sag sig i Aft. — Min Edv.
 sigt Iude er nu meget Gade Edv.
 Sag med sig, hvad det er at mere lidet.
 sig, min farve — farve — — Fritze! Gade
 ned! — Jeg tror jeg vil sig Iude
 Iude har du nok, farve i Edv.!

Fritze. Niels, Nielsen er —

Grannu. Gade Iude i alle Gade
 det? Ikke, farve! Jeg tror jeg vil
farve om, Gade, Iude! Iude
 sig det ikke, at du alene har nok
 her nogle Iude. — Jeg tror jeg vil
 Gade og Gade om sig, at Iude Iude
 Iude, Iude i Gade af Gade, farve

groslanden, lade grunn nu fawso og faw
 loire faad, hvor Ende, kolur er, lade opfø-
 re sig af sku og grandede jord, som foru de
 saa uendelig vil forvandle sig, Kallan skel
 Kaldet til W. D. v. v. i. b. l. l. nu fremtids Zigt
 og lade Melke liden og giore til en
 Grate, saa for Lars Maade nu fange,
 som for er faar Maye til i fawso og faw.

Grunn. Du er mig nu stund Gertur,
 da! —

Johan. Jeg for fawso og fawso og fawso
 maade og fawso. Alti Broder er nu
 mig og fawso og fawso, og i skel fawso
 er, mig nu for fawso, giore mig fawso at
 forvandle sig, fawso fawso til fawso.

Grunn. Alti vil mig nu lade
 fawso, mig fawso at fawso mig
 Hivus Plon? —

Fritz. Maade og fawso! — jeg lade
 la til fawso! —

Grunn. Kunde du ikke fawso
 er mig til? — Mit hjerte og fawso,
 fawso, lige over for skel, fawso fawso,
 hvor lig altid fawso og fawso og fawso
 fawso gaar med, hvor skel, Hivus Plon?

galat. om fornavnet — Hvi, skt — skt
ad — al for gal! — Britz by Nærhau
gaa haadnu. Hvi, sktus Gang Land
skt nok alij heljant. —

Johan. Vopu vltu bndvagan onaror,
skullij magat til at forskionu þarar Gods,
uandigj gærr. Gæddu linn, þarar Hnada,
Smilla hvarlij Gæfjg, skt un ar þru sku
þoar. Þi þæst. þar liggur Middelborg,
skt gæfald, og ligg. Milla þæst Hnada
þi gæfaldan Galga. —

Opnanu. Gu hvarlij memento mori for
dij. — Man, þu Hnada, unnu þu unnu
skt Eyllu, skt þu skt þu þu þu.

Britz. Þi þæst Onhel, þæst þu þu
þæst skt. Man un unnu til min þu.
þu þu þu þu, skt un ilku ungu þu
unnu, þu þu þu þu. —

Opnanu. Hal lalt; til þu þu.
þu skt þu þu þu — þu, skt unnu þu
galt. — þu, skt unnu þu þu þu.
þu þu þu þu þu skt þu þu þu
Seeborg þu

Britz. þu skt þu þu, þu þu
þu.

Opnanu. þu skt þu þu. þu þu
þu þu þu þu þu.

Fritz. Sig - jeg spurgte Dem, for at
saar det sig, at niidv. -

Grinnu. Minn Hørsen var ud til
den anden Side, dog var det nok sigt
sig sig. - Hvad du kunde du Prind
det mere fremmed. Du Land nu iindkastet
gaar du og gjør det Balian, det er med
Prig Dem, at jeg sandte sig. - Ellar, at
Karlens Land du nok har den Almady.
Jod, til jeg saar gjort min Coind, alle
sant? - Gnad? Bolkau?

Fritz. / Den forlagne Gud, signer i Roud.
man / Mit Bys, Johan?

Johan. / Den og den i Roud, sig
har at alle. -

Grinnu. Gnad? Det smukke Guld
Ligatens Bys, som jeg i Roud forvarede
sig. -

Fritz. Gnaaden indl sig for, ...

Grinnu. Jeg vil alle og den solgt alle
som min Natuar?

Johan. / Den var at! Sig til dem
Loud Gnaaden; signer at det godt Bys,
stremad Land indl signer; at for sigt, det er
man at sande Dem den ringte Bys, at

Det altid gik 25 Sniatær for Jagten —

Gronnu. Jam og ligner Sniatær.

Johan. Ja, uædligt gættet, og det hiale
Sniatær at vi vilken ellers, Kille det.

Hvi, Sniatær skrog at det befunden Gud
til at kommer sig og samle uige Proffter, og
skofar far vi —

Gronnu. Lad det ud. Adle, samt.

Johan. Du forlader. Hvi far
Luu gik det til nu god far af far.
hvar det.

Gronnu. Det bran! Lad far det
nærliggende Jagten med Brillantær,
ar budet.

Johan. ^{Du} ~~for~~ budet med sig i at
Gronnu, far du samme gode far.

At bare virkelig det Jagten nærliggende
min far sig til at bruge, far Nord
Tobak, at forlader sig det har meget
Skadelig far hans far. Far har indet
nærliggende med at, Kalle sig det af G.
man, ellers far min far, samt sig
ifra + ~~for~~ Kalle. Lad den betende, og.
la bruge far nu Jagten far.

+ - det nu
- gong

Gronnu. Hvi, far ligner det og forlader!
Zuu, Zuu! Adle det og Jagten far det.

Johan. ~~Denne Maade manns roste~~
 os skolede. Daadumme Røstbarfoder
 gaar man ikke for og betragte nogen paa
 sit arbejde. Afsigt, thi vorden nu i Lyk
 Tiden meget, laus! Thi for skolede lader
 os give 100 Pund i Guld. — Haar den
 Haar Løden skat, alle ind, ha —

Frits. Bladige Vindst! jeg er den
 nat, Træmandig —

Oranen. Ja, Vind! gunde jeg siged.
 La, da Lid! gunde du den ikke ruineret
 mig min lille Lyk! — Jeg minne i
 Daags gaar, allers kommer jeg igennem
 Hjule med dig, for gaar. — Altså om
 nu fulde Timen. / Gaar /

Frits. Det vil velde, end jeg lunde
 lo. —

Johan. Det siger jeg, Strax. D. Deres
 Sidel er Gæstfærdig, som selve. —

Frits. Og, nu Johan, lunde, som Lyk.
 lalig jeg er. Menielle, som jeg saa lunde
 for sig, allers, som jeg saa lunde for sig,
 lid, allers, for —

Johan. Og 50 Pund i Guld, som ni, saa

laugs þess þess, eftan, þess ni, þess þess þess
þess eftan. / þess þess þess /

Frits. Þess þess þess; Þess þess
þess, i þess þess, þess ni þess.

Johan. Þess þess þess þess
af þess þess. Þess þess þess, i
þess þess, þess þess þess og þess.
þess þess, þess þess þess

Frits. Þess þess þess! þess ni
þess þess þess.

Johan. Þess, ~~þess~~ þess, ~~þess~~
50000 þess.

Frits. Þess þess, Johan! Þess i þess
þess þess þess ni þess, og i þess ni.
þess þess — þess þess þess
þess i þess. — / þess /

Johan. / Þess þess / Þess. Þess
þess þess þess þess ni þess
þess þess þess þess ni þess
og 1000 þess þess ni þess, og þess!
þess ni þess þess þess i þess.
þess. — / þess /

Caudan Aelt.

1. Oren Troborgs Hæder
 Gæst og Opriis

Mamette von Edelberg, uttænkt
 Jæn, Jæn! Jæn Jæn udt uderat Jæn Jæn
 Jæn, og Jæn ilt laded, sig ualden Jæn
 os uddu. - Det er mig nu Jæn Jæn;
 Byggende Jæn loren uoget. - Jæn uildt ov.
 Jæn, Jæn aldri Jæn. - Og alligund Jæn
 sig slog uob uildt Jæn læn Jæn Jæn
 udt. Om Jæn er uob, Jæn ugt, Jæn uin
 lare u - Jæn llet Jæn lret udt uil ilt
 Jæn loren Jæn, giør Jæn Jæn, uar Jæn Jæn mig? -
 Jæn uingret Jæn lare Jæn uin
 udt mig uar laruulig uinulor. Jæn udt uar slog
 Jæn ligh, om Jæn lare lare sig i uig og
 alligund uildt sig og Jæn loren Jæn uar,
 om sig lare uilte, Jæn lret giørde Jæn
 Jæn. - Jæn udt uar lare ut, Jæn uar.
 Jæn uar uil Jæn udt. - Jæn Jæn uar
 slog uogle uindulig Jæn uingret. Jæn,
 uar ualde af Jæn Jæn uingret og Jæn lare,
 gult Jæn.

Jæn loren Jæn,
 Jæn uingret Jæn
 lare Jæn uin
 udt mig uar

Quod dicitur. —

Namette. Lisette. —

Lisette. familiaris / Handige
Soblen, skan an officium, skan spargan
eller grannu.

Namette. familiaris / Handige
skan skan kommar skan ungnad skan
skan skold skan inlar skan skan ungnad skan
skan eller grannu?

Lisette. familiaris / Handige
skan skan kommar skan ungnad — skan ungnad
skan.

Namette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad

Lisette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan.

Namette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan skan ungnad skan ungnad?

Lisette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan.

Namette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan skan ungnad skan ungnad?

Lisette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan skan ungnad skan ungnad?

Namette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan skan ungnad skan ungnad?

Lisette. familiaris / Handige
skan skan ungnad skan ungnad skan ungnad
skan skan ungnad skan ungnad?

thau mildt sig betragte, som uder,
men saa skolevoldt sig, sig: som diu.
Larsen var mig at Gold, som sig sig sig.
Larsen Gnanu?

Namette. Sig hvor saansen, du har
Ejst til at para dig mig?

Lette. Men en skogsa nat, at sig
to du tilbagesigelse ^{du} i mod mig, imod
mig, du for sig dommen af har nok
dres forlovelig? Voud at ilden for sig
at mig? - Du som sig mig kunde nok
nat, sau. - Men - gim sig sig Namette
gim sig og skred sig. - for, sig mig nat.
at, at skred sig sig sig sig sig sig
Brudgom. Forlovelig sig, som sig sig sig
uaf sig sig. som sig sig sig sig sig sig
Larsen, saadan noget - som sig sig sig sig
sig sig? - saadan noget, som nu sig sig sig sig
Larsen. I saadan sig sig sig sig sig sig sig
gim sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
sig sig. - Men i sig sig sig sig sig sig sig
at sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
sa sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
Du kunde sig sig sig sig sig sig sig sig sig
sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

Omme

Bring ham hjem. — Jeg svarer
 Nannette. Hvad skal du gøre mig?
 Bring ham dog over til Graven —
 Det er for ubelæst; hvad skal jeg
 nu gøre mig for med ham?

Lette. Dem bringer du mig Fro.
Borg ind. Vil du gøre mig ^{hans} ~~hans~~ og
 gøre det for mig, jeg vil, Erasmus gør
 for mig Graven. —

Erasmus Lybrin.

Nannette og Fritz Froberg fra Niine
 Englimant for begge kvinder. —

Nannette. Hvad er noget Gange til
ham. Gør sig selv. Ikke, som du vil
 gald. — men du er dog ikke, som Niine
 som min far. —

Fritz. Gør sig selv. Du lille Gange
 lader det som Niine. hvis betrag
 for mig, som Niine, som Niine. —

Nannette. Gør sig selv. Hvad er
 dog er for nu, Niine, Niine. —

Fritz. Gør sig selv. hvis er ikke
 Gange, men du gjør mig dog ikke
 Niine. —

Nannette. Gør sig selv. Tyg saar

Ja at givne Blyggedag, skofu mig vil
fær at vinde, om fæu kan lade. — / Givt /
fær fæ. althæret lunge i Riobu fænu?

Frits. Spiere Nigru, naadige Gode!
Nanette. Giv nu fæ lilefæde med

Blyggedag?

Frits. Gode Nigru, skofu fæu fæu
fæu adriogru, ^{gode Nigru} fæu mig, lade lade blinde
lilefæde med skofu. —

Nanette. Mig at rigtigt. — fæu lade
fæu lade fæu Gode Nigru med fæu fæu?

Frits. Gode lilefæde fæu, fæu nu mig
nu Riobu fænu naadige?

Nanette. Gode lilefæde fæu, fæu mig og
aldrig fæu. —

Frits. Gode lilefæde al fæu fæu
naadige, at mig skal fæu fæu fæu fæu
med?

Nanette. Gode lilefæde fæu, fæu
med! — fæu mig lilefæde. — fæu fæu
vil, mig fæu fæu. —

Frits. Skal mig lade fæu fæu fæu
fæu fæu — mig nu mig lade fæu fæu fæu
skofu. — fæu fæu fæu fæu fæu fæu fæu
mig lade nu fæu fæu fæu fæu fæu fæu

for, nudi paa andro. Madar.

Nammette. Man man vil slay sig, for gind ulige flaar, kiamu fiamu, timmer nudi paa uagat andat Mad. Saw. maré.

Frite. Migt naturligt. Gardia skr i Sammaré ille no uagat Mad, sam Land maale sig und Riobangam i Znu. fanda til fallamuzau.

Nammette. For sig salu / Muzan. timmer! Ille nuzang nu dagli man Land sig lalle og gau.

Ninna Dylreiv.

V. Garrija. Gren Troborg

Grenau. Au, for skr, for skau! - Oelgan for man sla andelig skr skouy. Eng nil iigau Abvande skr giort sig. til skal al samman naru mullema o s tilge. nat og sanglaub. - firtelig malkouman. I juu Lyfber gam / Man lar dar illu songign. no. Baw. Tnaru al, kauler zig, ifand und ab lala skr songvinnu Ppog, kommodantlig Land iig sla, gart uig skr fimmag ab lara. Hille lara lar fmaraukno. var for far. malitit & Kjeld. - Grodnu Nammette, skar - til Frite / mar juu Tilladde; uis lilar.

44
lige Maaned, Fritz, som jeg uventede hørte om
Sundt, det er med andre Ord at sige, som
jeg vil gik. — Sammenlig til Nannette
de skal mig, at jeg ikke har det for sig
ud for mig. Dermed har ikke jeg gik
ud, og for hans første Lovord mig. Hu-
menlig til Fritz. Fritz, der Lovord mig. Lu-
sundt sig med 50000rd Lunden uventede
for Gud. — Hilf. Olfen, Børn, jeg
vil lide jeg der alle, jeg har det.
uden noget at bestille. Det med Lou-
is oxerens. Den som I begynder mig, Lou-
is Lide skal jeg i Gaard.

Samle Oprio.

Nannette. og Fritz Troborg.

Fritz. Hilf at lide. Oprio. Nu, uad.
lige for Lou, de første dag, hvad mig
Onkel sagde?

Nannette. Hilf mig, ja meget god.

Fritz. Og hvad har de bestemt at
gide?

Nannette. Jeg vilde just spørgt om
om det, som mig.

Fritz. Jeg. Gald mig Sundt.

William, og gefla mig um þann.

Vanette þar sig, þess þess blinnar
vulka af, mig þess!

Fritz. Þess þess þess þess
Vanette. Þess þess þess — þess —

Þess þess þess þess þess þess.

Fritz. Þess þess þess þess.

Þess þess þess þess þess þess.
Þess þess þess þess þess þess.
Þess þess þess þess þess þess.
Þess þess þess —

Vanette. Þess þess þess þess
Þess þess þess þess.

Fritz. Þess þess þess þess
Þess þess þess þess þess þess. Þess þess
þess, þess þess þess þess, þess þess
þess, þess þess þess þess, þess
þess þess þess þess þess þess.
þess þess þess, þess þess þess
þess þess þess þess þess þess.
þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess.
þess þess þess þess þess þess.
þess þess þess þess þess þess.
þess þess þess þess þess þess.

þess þess

Väl sign, om ni beggr ha. Laud gjord
 wagn, samufligard, mid giffle os sun.
 man ylar zans Willis, og besjeler
 os mid gwarandros, saa god, samu
 laud.

Namette. Giffle os samman. In
 lig, want ud! wnu forst al, forgo now
 gwarlar?

Friz. O, man forst gwarlar, w
 ut wuign, san mid gwarlaros wos, san,
 wa, sou man, forgar sku. —

Namette. Oig mig ugar og
 wigh — man wot og wigh. — Laud
 in lila mig?

Friz. Inna Maado, skid alu
 wnu Oabafiarliggad. Sollifon mid
 mid Galantaria. —

Namette. Tutu! Galantaria, Liu
 Daudgad. —

Friz. Inwladar, ,, Mad In
 ut, wnu, Koonur Sugul, ab In ut ab
 laut gonnoman. — In wnt forantimmar
 i wnu og liffle Tidwlden og Daudgad!
 Tilforladelig, og wnu napp wnu Inu.

Namette. In n. Proborg, og san In

So wie i. Euer Lieb al, Kurfürst. Sieh mich
p. 12. p. 11. zu begraben. Cito. Spinn weiden
ag garrd.

Fritz. Mein, wie uadige frohau, Mein,
Sieh mich nicht, für alwasbig, sein an Birkhau.
man. — Olfen, für al, für a paa faras
Spornmal. — Erst, sein an fugal. Er
das Callie, sein Eyleras, faras fonna, sein
Minerwas, faras fad, sein Cerg, foveras,
faras Minus, sein Aglajas, faras Quay
sein Finus, — man! — Spinn weiden
das Kullerwas.

Nannette. Hu, wie?

Fritz. / sein für / Olfen! —

Nannette. Oig mich ligen. Ein
Er fando fultomus fere funder, mel.
al si ala nalye mich? Spriglicht!

Fritz. Er mich fann al. / Sukland /

Man! Nannette. Bruno. Hu, haare Er
mich fangt an. — Sieh mich an i. fannus
Bustandig fider, sein Er.

Fritz. Das für Er Obs. Sieh Piel,
lige Galaljar. fua ni nilds Plon faw
al allerdier, Er für! Thaujar, nel, Olfen

Vnu ni idda Lommas Sammas. Hovos G.
Lylab maats Blinn 1 1 1

Nannette. Gu puv Jimmal puv Jordau
Duv Day ut vuv. - Allegreue unuv dig
Lylkaas Duv, at yig ulla laupuv unyab
nflar skuvu summal. -

Fritz. D, Duv befayuv Juvuv Maadu
Luv at, sig! Juv indylkaas Duv fan
at naruv Lylkav hvarduv nil Blinn aduv
ullar buduv indylkuv anduv un til
Duv. - Hi nil, i Duvjav, iiguv Original Blin
uv, Gu fan nil unvula au ov unyuv
Lylkuvuv Juv, sam unyuv un i, sumuv
Luvpavuv. Man fanu niluv agfa faa.
Luvuv unvuvuv, sig? Buduv at unuv unyuv
Luv sig nftar Maduv -

Nannette. Man iig Luvvulla luv
Lylkavuv, nftar Maduv. -

Fritz. Bysvuvuvuv! Luvuv pluv uv
Luvuvuv at naru, Luvuv Lylkuv uv
Maduv. -

Nannette. Duv uv iig agfa, unuv
Luv uv foruvuvuv.

Fritz. Luv gav iig uv uv uv, un uv uv
Luvvuv uvuv uvuv unuv foruvuvuvuv
uv, Luvvuv uv Lylkav. Hi luvuv uv uv

Morst ginnis; þu hebar þu minn þléi, og
 þu andu; þu þar þu þu þu þu þu þu þu þu
 hebar þu þu, og minn þu þu þu; þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu, og og þu; þu þu þu þu þu þu þu
 þu, — og þu þu þu þu, at þu þu
 þu þu þu, þu þu þu þu; þu þu þu
 þu þu, þu þu þu þu þu þu þu þu
 at þu þu þu þu þu — þu þu
 minn þu þu þu þu þu þu þu.

Þu minn þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 minn þu þu: Þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 minn þu þu þu þu þu þu þu þu
 minn þu þu þu þu þu þu þu þu.

Þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu þu

Nammette. Þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu

Broder, eller at Forlovet — hvortil
 har jeg nu kommet med mig, Wilhelmine
 — Blindes nød! Naar jeg nu gang vil gå
 den stikkelig med et Bog, saa lader
 jeg mig, for jeg har den samme Bog, med
 et par 10 Blister i Form. — Jeg lader
 mig iindstille, at det skal, har magt
 sig selv; den er forresten rigtig forfaldt,
 at lader indstille i nok familie, som for
 en gang, om magt nu af mine Boger.
 Jeg lader den lader sig. — Jeg lader
 mig i hvor i hvor, og finder den i
 indlagene Marguerite med Duden
 af hvor i hvor i hvor. — Den vil
 Haar og. — Best's dori! iln' ja god de
 god! siger ja, og holder paa hwar, vist.
 Det er nu minne og til hwar, at jeg lader
 saa glad med den alder Duden. — Jeg
 lader den den min Glad, og lader
 om hvor i hvor, forder jeg endelig
 magt for til min Minne og grati.
 den hwar paa hwar i hvor. —
 den er, saa artig, som mig skurig.
 Ej, den den paa hwar, og hwar i hvor,
 gleder mig af i hvor, saa glad, saa min.

Eufemius King i gættel. —

Den 12. April.

Fr. Carreje. Gættel Troborg, med Henriette
med gættel. —

Gættel. Det er mig, Børn, som jeg
har skrevet pro. — Hvor kommer du,
bringer jeg dig nu alle de andre
af Børn i gættel. —

Henriette. Eufemius gættel! Det glæder
mig uendeligt — Men hvor er Børn
nu, at vi ikke får det som vi vil,
at gøre i gættel, som vi vil?

Henriette. Jeg kom først i Aften
til dig her. —

Gættel. Ja, og det er mig ikke
sandsynligt, at du, min Børn, som jeg
troede — kan jeg ikke gøre det
sandsynligt — Ja, ja, du gør mig ikke,
for jeg ikke, jeg mig ikke.

Henriette. Henriette nu Børn!

Gættel. Henriette! Alle de andre
i det, som du nu er. Jeg er
ikke, for Børn nu af det jeg nu
gættel, som du i Børn gættel!

Agrogor! Sjg manns ogaa farstilla Pau min
Hann. Det er nu lystigst. Man i Jan.
Kroeligg, sth, Kilder i sth. Grodorges Blad,
naar sth. saar afbrigt, saa bliver altid
st. lyst. Kall strog. —

Henriette. Eysaadau, som sth. af sth
lystige Sjgs bliver sth. best. Danu. —

Ornen. La herlig Ommendling!
Harst at Sjg Ma. som sth. — St. Ma.
nu, hvarfor, saar sth. sth. som nu
Trostokk? Over Sjg sth. Groblaanu saa
haand. Du er jo allerst. saa
baage af Sjg? — Fritz gaar fante

Henriette og laler, sigle med haand
eller laler du maage Namette Sti.
mer yploadg. —

Namette. St. i. Daa sth. sth. bliver
sigille. Har du nu sth. sth. for Alting — sa

Ornen. St. med Loumu. — Apro.
per, haad, sigst du om nu Fritz? Og nu
saa illi til at bliu nu god sth. maand.

Namette. St. sth. best. af sth. danu.
Her, sth. som du bliver sth. sth. sth.
som du har forelagt mig, til sth. til.

Lammend. Gylfab.

Grenn. Jnad. — Du Gróðsalleg,
 þu þu góðt nu Flau? — Jiu, Flannu.
 þvialt er allers illa þvoborgar vas Þg,
 þu langa ok anduð er oku Odlað; ok
 það er ég ok illa þuð þou þau. — Þu
Þvitz ok, þu þu þalax and þvialt ok
þu þu þu þu þu! — þu þu þu, þu
 ok þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu, þu þu þu þu þu þu þu
 ok þu. — Þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu.

Grenn. Þu þu þu, þu þu þu.
 þu þu þu þu. — þu þu þu þu
þu þu þu þu! þu þu þu þu
 ok ok þu þu. — Þu þu
 ok, þu þu þu þu þu þu þu
 ok þu þu þu þu þu þu þu
 ok þu þu þu þu þu þu þu
 ok þu þu þu þu. —

Henriette. þu, þu þu þu þu
 ok ok, ok ok ok ok ok ok

inn, Auladning.

Grannu. Hjeldignis? hvor olt
liugt, allerlidest islydigh! Hvi, mig,
ellu, smulle, Froben, midt skrig Ojnu,
med hvers Mund, med hvers Sigis,

ginn man ill, for gamle islydignis
na forlib, Auladning til Calais.

Man gior som ingen Adelgiering, volu
olte hende ved Sigen alle andnu for suat
Lonnad, sig, og nu naadig dog lidet, hvor.
slau inge fornu med hende. - Adnu ginn
dog nu gung, Hal sans ginn

Henricte. Havn? for nou Troborg?

Grannu. Ja olt, er usten for godt
som algiost. - Du magt sigt hender sig
et, Lulle sigt, ginnu. - Byt, min
smulle, Froben, hvor dan Havn olt sig
med hnu? Hal olt, alle ogde suat ginn
naadige ginn?

Henricte. Hkonord. Hnu gamle
Barou vil gior mig olt, nuu ing, sal.
ler mig nuu, af alle troster. -

Grannu. Hvi for H, Havn det
Holt gamle Hve

~~Havn Hve~~

Dyrnøst Explan
In Gavnø. Marou Sebørg. —

Grenn. J. J. for far sam kommunen
af Gavnø, bryder med et af og lover jante
sam. Her, hvor jantens brøder, er bødige
for Gavnø! —

x sig

Sebørg. J. Liden Grenn! — Altså
bør sig i jantens mund. — Jeg forbereder mig
— Hvilke sig slag ellers, hvor min jante nær
blank af: jantens sig sig sig mig det nær
kommun an jantens og jantens sig sig jantens
jantens. —

Grenn. Du jantens nær sig. Jeg
gik ud igennem den første. Men, hvor
nu var jantens aabne, Liden skrive, og saa
alt allerførste. Hvor, jantens det allene.

Ju nær forlængere, at jeg ellers er
Liden, jantens man taler om nu Liden sig,
Jeg giørde altså Liden sig, og sig at
nede at jantens nær jantens jantens jantens
Sebørg — Ju er slag ellers mund? —

Sebørg. L. sig ellers. Hvilke sig for alt,
jantens jantens, at betjente. —

Grenn. J. J. sig ellers sig sig, mig.
In Gavnø Liden er, at ju nær sig sig sig
Sebørg. sig sig sig, jantens an sig sig,
eller sig?

+ taler

Opinnu. Minu Heitu, til undirbúing
Dingja.

Seeborg. Þau miðla undirbúing
ad þurva, at þú skalt gæta þess!

Opinnu. Ég er tilforvænlig gæta
þess, at þú er jalous? - Tullum os.
alt þar þú iltu uoki, at þú iltu þig
tor, þá er alt þor þú okk. Þessu þessu
namette!

Seeborg. Hú, úú, úú, þig þessu
er iltu þar uoki þessu. Þú flay-
er þessu þessu, þessu þessu þessu
slay. Þessu þessu þessu, þessu þessu
þessu þessu þessu, þessu þessu, þessu
alt þessu.

Opinnu. Þessu þessu þessu þessu
þessu.

Seeborg. Þessu þessu þessu þessu.
þessu þessu þessu þessu, þessu þessu
þessu þessu þessu þessu.

Opinnu. Þessu þessu þessu þessu.
þessu.

Henriette. Þessu þessu þessu þessu.
þessu þessu, þessu þessu. Þessu þessu, þessu þessu.
þessu þessu þessu þessu, þessu þessu
þessu þessu þessu þessu, þessu þessu
þessu. Þessu þessu þessu.

Namette. Jeg vil gøre den forbeholdt
at følge dem. - Jeg er med dem

Fritz. Jeg sig selv. Jeg mener da.
nå det mig at tidligere. - Jeg sig. Altså
Ophel. jeg har en Tour. -

Grænse. Gennem sig selv. -

Fritz gælder

Altså Uprøv. -

Grænse. Troberg. Barou. Selberg. -

Selberg. Jeg sig selv. Altså, jeg mener
dem. Jeg sig selv. - Jeg vil gøre

Grænse. gælder dem selv. Altså.
Hvad vil du med dem?

Selberg. Jeg har Korrektinger -

Grænse. Com. jeg tænker, nok land
laes lidt oplyst. -

Selberg. Altså, lidt. Altså, jeg
mener -

Grænse. Altså, jeg tænker med
mig mener du. Altså, jeg sig selv
gælder dem. -

Selberg. Jeg sig selv. Altså, jeg
vil indse det med dem. -

Grænse. Jeg sig selv. Altså, jeg
mener -

Altså

Viden
af dig
han

hædig v. Jeg har, som sigt til attes
hædig v.

Seborg. hvorfor længe du
Grenne. For du er nu klar. Hvad
gielder, du er jaloux om din skæbne.
Seborg. v. hvad gielder, jeg har
Ansag skilt.

Grenne. For, helle Brod, du maa
have nu sandt om, det er til sig selv,
naar du har det land findes Ansagen
til Jalouxi.

Seborg. Hvad du tilladde, ikke
jagt, som gandske det. - Hvad maa du
have for al den Morges, Kædet som Gaden
og giort, forlibte Gjens til jante.

Grenne. Ja ja v. ja, ja, ja! det
er en Fødder dult.

Seborg. Ja, skilt, sin Tænder og
til jante.

Grenne. Det maa stund giort.
Hvis Anliggende gætt altid, Erro.
Borgens selv. Det, skilt, salindes i
Bladet.

Seborg. Nu, ja det vilde ja og da.
Ja, lad sig mælte for jante. Man sin
niste ja, sin skilt.

gunde, der blinnu skýnu brann karls. —
 Grit, þar mi lott at kinnu blaw.
 unku; þau maud. at þinn skal udr þau
 þorun, og mi lottar eig þig, at þu þar
 iulab maud at befrýgla þou þau —
 Man sig mig stogi þuorlaudes udr þu.
 Comuab til ský allindiozta þig.
 Seborg. þauels þadur udr udr god
 þau af mig, og þad þu sil, þigla, eig
 maud þau ský Godþad þou þau —
 Ginnu. At þigla þig maud þau
 þau.

Seborg. þu, þu, þu. þigla udr ský. —
 Man, at eig udr udr þauels þou þig.
 ský. þu þar mi þadur, iudallan udr,
 ský udr þu þad ský udr, þou, udr
 udr þu þig.

Ginnu. Man þad þig þu þu
 udr udr þuorlaudes þuorlaudes.

Seborg. Þigla ský þu eig þu.
 udr til þu þou at affind mig maud
 þau. þu þou þu þu þu þu alþig
 þuorlaudes udr udr, udr eig þu þu
 udr þu þuorlaudes udr udr udr
 þau —

Grimm. H, Du er nu allanlig og
fader Du!

Selborg. H, Du! all' laud alle fader
fader Du, og fader du, nu er du sig
sala usum. — For, jeg vil nu gaa
for alle ilds fader med ham at giord.

Min Gud er nu Du Du all' fader,
og nu indtalen jeg ham nu nu Om
nuden, lader mig giord nu lader du,
for, hvor du fader sig all' niden
fordig du nu Du aftend mig, og
du er nu fader med fader du.

Guden fader jeg ilds liden fader
ham " " "

Grimm. Du kom all' ofte i
mit fader, du fader Du du nu
netto; min fader jeg fader du nu
id, at jeg fader og fader du til min
fader, du er du liden fader. — Du
fader giord mig og for du, jeg liden
du god, og du du fader at du du
nu til fader.

Selborg. Du? Har du fader
i fader? Du har min du fader.

hijer Proq. Jan Linné görer. —

Grannu. Jag handlar också för när allt
samlades, och som jag vill ha den fastan.
och försäkras med guld. — Jag betraggar
den som för öar och led under sig. Och som jag
du följt och jag beslutar, att jag ska i en
Prokla: —

Reborg. Ja, guld och guld. —

Grannu. Gör, lilla Prokla, du no-
mer förlovet migst. Inlämna till den

Reborg. Minn den. Gör guld,
med en iig ska?

Grannu. Till minsta några gånger
gammal, som du bärde och se. —

Reborg. Den, så, vill! Till att

glädder är man alorig för gammal. —

Grannu. Ja, och som att vara för
gammal, och det, samma, som att vara
dåglig, som jag du vet. Min, jag Pro-
kla, med du också vill, att det skall
samlades hos sig. —

Reborg. Gör, gör Prokla, vad du

en bitlunda Calmaader och borta;
den Prokla och jag vill Linné

64

Leds shoo. —

Grenne. Gud, for fælde BÅdan
vilde, ille, sandt.

Reborg. Jævn er BÅdan?

Grenne. Ju!, Lal jeg gjøre sig
slagtinge

Reborg. Jævn er Gudstjeneren
dag. Grenne. Ju, ju, ju! — BÅdan har
ni Leds Jævnere; jilau BÅ, jeg med
alt, saa godt, som alt jands, ved sig.
Jeg har nu Gængende alle 11 Åren
og Ju om 30. Blu tal mig 30 og 10
og — / Baronessen er, inden at Grenne,
har alt, smiddet bort; Grenne har sig
om og blinde med alle; Bort er
juu. Ju ju ju! Ju Ju vil altid nok
gjøre med juu er. Hænge, sker
slagtinge Længe, Kæmpe, med
nu gammel forlids, Bort. / Maar sig
gaa indendru! Dags Proborg! Altmaal
du ills, sig. De sandt, og sigtane.
Er du ills og saa med strand. — Ju
nuu Leds uer! — Og, skom jeg og,
saa fildammen har alt, som er gog

Du ille nudum forst 50. Altså for
 sig fældt Baran at land, til sig uanset
 Baran, og i Baran land man og land
 mange Lykkelige Gjættelle. — Person
 sig til regus alle ude, saa er sig ud.
 Du ille faldt 50. Du fældt nudum —
 Lad mig sige, saa — Thi, B. — M. S. S. S.
 i — og nudum forst og minde, som
 nu kær paa 50. — prøver sin Brud
 Sjig til nudum slægt for unge Børn
 i kær. Du saa luge man kan kær,
 Du saa luge landman og, saa — — juu!
 Du Sjig nar saa nudig imadning.
 Person sig nudig alle nar fældt alle
 nar, sig nar min Dial, i, land til, at
 — — juu! Du smide bælre saa sig
 sig ud nu Baran. — Sjig sig juu,
 fældt sig, kær bær mig at fældt.
 sig ad! — juu, fældt sig fældt land,
 som!

Giants Dyrer.

Orn og Fritz Troberg.

Fritz. — For sig fældt! Du fældt,
 man sig fældt. — Sjig sig ogsaa alle at

Öjnblick Linnéus samman till att tala med jag
och allman.

Orsaken. / När jag om / Och Merkan!
jag, är det illa att allierad i jag?
Trots jag, Linnéus!

Orsaken. / Jag! - Jag är också jag,
du talar om illa mig, jag är jag. / Och.
Linnéus. / Först jag vill jag tala om,
med jag.

Trots. / Jag, jag, jag! / Jag talar, jag vil
inläsa mig. / Jag, jag, jag, om jag, jag,
jag och jag, jag, jag, jag, jag, jag.

Orsaken. / Jag, jag, jag? / Jag talar
i det med jag?

Trots. / Om jag, jag, jag. / Om jag,
och, om - jag, jag, jag!

Orsaken. / Om jag, jag, jag. / Jag talar, jag vil,
jag talar jag, jag, jag, jag, jag, jag. / Jag
ill att jag, jag, jag, jag, jag, jag.
Jag, jag! / Jag, jag, jag, jag, jag, jag.
Orsaken. / Jag, jag, jag. / Jag, jag, jag,
mig, jag, jag, jag, jag, jag, jag. / Jag
jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag!
Linnéus, Linnéus, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag,
och jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag, jag.

til þólaunni gíam. Þar til sig, frítt,
 allurinn þess, þal norð þaroums þrím-
 Frits. Þú? — Þú er þú, til þóla,
 allig til at þallag.

Grannu. Þú maunur þú og þú. — þú,
 mon þú ills er uogal þíllal til at þíll-
 la þú gaula þú af þú þú.

Frits. Þú þómaunur at þóga. — þú þú
 at auðal þar til þó þú?

Grannu. Þú? — Þú, þú — mis þú þú.
 þú þú, — þú — þú, at þú ills
 þú.

Frits. þú þó þú ills? Alþing. Þú þú
 þú þú þú þú, þú þú, þú þú þú þú
 þú þú þú þú þú.

Grannu. Þú þú þú þú þú þú þú
 þú þú þú þú þú. — þú þú þú þú þú. Þú þú
 þú þú þú þú þú þú. — Þú þú
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú
 þú þú.

Frits. Þú þú þú, þú þú þú —
 Þú þú þú þú þú, at þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú.

Grannu. Þú þú þú þú! — þú þú þú,
 þú þú þú þú, þú þú þú þú þú.
 þú þú þú — þú — at þú þú þú þú.

Frits. Þú þú þú þú þú.

Grannu. Þú þú þú þú þú þú þú

Fritz; sku þú þigga að þá þú þús, þú allan tíð,
 og þú, þú þú, þú þú, að þú þú þú þú þú þú.
 Le að þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Fritz. Mú Maadur, þú þú þú þú þú þú þú þú
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Gramur. Já, þú þú þú, þú þú þú þú, þú þú.
 Le þú. — Þú þú þú þú þú þú þú þú, þú þú.
 þú þú þú. —

Fritz. Þú þú þú þú, þú þú þú þú, þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Gramur. Þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú! — Þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú!

Fritz. Þú þú þú þú, þú þú þú þú, þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Gramur. Þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú. —

Fritz. Þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Gramur. Þú þú þú. — Þú þú! — Þú þú
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.
 þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

Fritz. Já þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú.

gammat nu i dea. Repellen Centa og Tjor,
geljnu —

Orkun. Hyltu E. Mann!

Frits. Og lad saa naer! st. er undurille
for gammat. Her med heres konstituti-
on —

Orkun. Det er sandt, forst er iag, Gud
Her Sam. —

Frits. Og med heres junior —

Orkun. Janitidladat, Mann!

Frits. I Hovedet naer st. er! Er
mig herre Gulat ^{nu} Mand, som i jaen dit,
lovladelig maer Eijle for Fjerner
st. i nye Laegst, som man i ^{de} Himmis span
om Midlagne Loba sigt og her paa Hovedet;
Kunz Alingst, st. i heres Ljunde An
allerede her ud som orustuller Ebla.
som man gausle vilde, somer gundat paa,
naer ille gaa, Ljunde gunda naer, sin Erve,
st. omes Rost, bragt st. saerit, at st. laugt for
her ud, som st. gunda st. og som vilde for
heres gunde for amlat, nu at st. Landdoo
nu Hise, som Bladet Land Loba i ginnuud. —

Orkun. Alha Mann nu maer —

Frits. Iag maer, at i sa gunde,
gund st. vil, ulan naer, st. st. st. st.

Hogau ad.

Ormann. Wlan Gold vil ber ad mig. —
 Fritz. Jann vil bringe sig om sth, men
 de skal indlat laga sig for. Var ad ingan ting,
 om sth saa i sig selv ad aldrig saa fornuftig,
 sig, der for gues latterligt ad mindste for
 nu Orens Harro — En Stejlan, og Jann skal
 have sigt, den bedst. —

Ormann. Pringer og og Lyster Jann
 Spreddeba, det har du steu ad mig ad
 af Litalo — Altså saa vil, naar ni. Nu
 kommer sth Linn ad paa stuen lilla Orens
 staudiggad, om Jann vil Jann mig?

Fritz. Ar, du har du den ad sporge
 sig for.

Ormann. Ja, men Jann skal vil
 skal? Wlan vil? Jann gamle paster uad paa
 Jann, saa paa nu stige. Jann vil
 mig oprigtig sig sig, mig for sig for, mig vil,
 st giorv nu Litalo sig, om Jann magte
 Jann mig Litalo. — Jann vil bringe sig, om
 mig stoen Jann vil?

Fritz. Jann vil bringe.

Ormann. Det vil mig og saa stoen giorv.
 Wlan du vil bringe Jann stoen. Quart

Fritz. Alman! Ja ja ja, men Litalo for,
 libt, og mig Jann stoen! Jann skal bringe

Gaude Avant? Gode Dulde, Lunde iij
allere pax nu god i Maade Comuna til gnu.
vilde, saa gunde iij andat at bestille god
gunde, and briedge gunde det Bræ. —

Grenaw. Plommes igine. / for Hanne,
Avant befæret natille at adre for laugb. —

Fritz. Baxaris, Bæve Dulde, To. Low.
Lara, god bedro.

Grenaw. Dots og guds, alle sants Am.
Loud, salader. / In befæret mig vneros.
skulligt, Lomus gæverde. Lunde iij saade,
at iij, Had gnu bedro nu, and vider gnu.

la Barow, og at / In Lunde tilgine mig mine
50 Ocar — Dax nu, tilgine mig mine gæle
Lund, skudtjine Ocar, alt at at guds det rige,
alle sants

Fritz. Det slinger sig, saa om In
regner alt for nu Sjue. —

Grenaw. In Bævej Sjue Sjue at
alt altid nu, Hax Sjue, at adre 50 Ocar
gammal. — Alhaa. "mine 50 Ocar, saa vilde
iij vider mig Lillandse til at lalde mig
altid gunde Lure nye Grantz Gren
of Grodang". Er alt, saadant got. —

Fritz. In, Lære Dulde, fuldham vand
gab. —

Grenaw. Nu, saa laue. Jag vil gisint
Lure alt of; og, saa maas nu og, saa Lure, saa,

hvorledes du saar paa alle de gode
du naar sig er ille for at naar lange.

1. Begge gaar!

Erind. Alt.

1. Barne Seborgs Hærfær!

Højst Optim.

Barne Seborg. Carl v. Seborg.

Carl. Du har ladet mig kalde mig for
alt. / Ja vel Lijve hans haand, men Bar-
nanne troeller du tilbage!

Seborg. Højstige Erind! Ingen All-
liged - for Carl, sig du end at laumme
i dighighed med sig.

Carl. Mad mig, mine Karl v.

Seborg. Man kan ikke ^{alt} niere for
ein og det sigle. - Dig mig dog nu gang, for
hvil tropper du mine forbehold.

Carl. Du er kommen at gaa all' Gode.

Seborg. Du har min fordele og
sager at vil. Du, der gins folk, der ud-
raader mig for forlovede sig. Giv mig
nu, hvor mange Guld, mig, tal for
man tror, det indst af alt alt. Min

hals fornuet vilde sig magt til 2000.
Hvad sig lad sig for og min indbetalen du
falke du, og du gar mig nu dækket, hvor

Indvirkelig foragte sig ald Jærdring
paa mig, eller min Foruud?

Carl. Sig Foruudret! Og snart til
Seeborg. Gørdi sig illerude, at det er
nu Nabring til, som veger Landnude, paa det
Ojeblik, sig tiller min Gjær. —

1. Car

Carl. Og snart Nabring, det sig slog id.
Li xdrer?

Seeborg. Jæru ellers? Sig for nu ellers
indat Barer.

Carl. Vilj Lunde og tiller, sig, min
fader? Jæruad for sig forlind til det som
uog Lunde skum, Kraftordig Tante —

Seeborg. Kraftordig! Blaggarumut!
Det bar, det som du stæer paa nu Glad, som
sig det Lunde at, stæer paa, man for Jæru
sig Jæruen Car eller til fordrer sig med
slag, saa tiller sig mig? At ringe to nu
Lunde at sig, og Lunde til du gaar bar. —

Jæru, sig sig indat, Kraftordig. Det er
saa naturligh. sig faderen barer. Jæru sig ad
naar det knuder at, stæer Arngabe stæer de.
nu fordrer sig du til tilfærdelig iller
giær det at Jæru bedre. — Althaa, bedre
sig iller, saa lunge. sig det Berer. —

Carl. Altingi Herder, min fader,
Lunde til. Al!

Reborg. Hvad du snad? Jeg vil endnu
 lægge 2000 = l. c. altså 1000 —

Carl. Tænk for 10000, min fader! Altså
 for hans gamle formue!

Reborg. Gør, giv mig ellers svaret!

Carl. Hvorledes? Jeg vilde, som gamle
 min mig for din? Husk mig at, som det
 vilig, at mig for din? Lad mig i det mindste
 gøre du Christ, at jeg for kalder din fader. —

Jeg vilde foragte mig selv, om jeg for din
 sagde du den helige ånd, Guds ånd for din
 kære mig.

Reborg. Vil du mig?

Carl. Du snad andet gjorde jeg vil med
 Reversen? Min mig for din, mig for helleg
 fader mig for din, som inget er mig, jeg
 endnu for din, mig under dig. Men dig
 fader mig for din, mig ellers din formue, mig
 at mig for din faderlige fader. —

Reborg. Du vil, snad er det for mig,
 det vil du, det vil du, det vil du, og for din
 fader mig, mig for din, at jeg, det vil du dig
 det vil! — for mig Carl, du vil du
 slag du mig for din?

Carl. Ja, min fader!

Reborg. Du vil du mig for din

Manneke, str' en jag fram? — J. Carl Linn,
by Linn's! / Du er mig en dy kund alle sine
ger. Du har Opna paa junde, bestaar alt Linn.
for, naar ing mig skal sig til at paa junde?

Carl. Men Lader!

Reborg. Men Lader du?

Carl. Ja, skal mig paa en gaard Gronk

Reborg. Altsaa er ni. nuige?

Carl. Manneke! — Du er Linn! — Du

har mit Tod. Men du er en dy kund alle sine
mig, at ing ills allens fragner min Jar.
Aring paa en Dal, min paa junde junde
Linn.

Reborg. Nu, at du Lader, at ing er

ingen ubillig Mand, se er ing og for str.

med forubid. Du vil altsaa ills junde at

Reborg. Lader.

Carl. Men, min Lader, by ing minde

germer onordjels junde, at ing ills en

du Ladering str' manneke paa junde junde? ^{Denne er en dy kund alle sine}

Reborg. ~~Det er en dy kund alle sine~~ Du

aldrig har lagt alt forordjels, og? —

Hig mig nuige, Lader Manneke lide

Dig?

Carl. Og Linn er mig stund.

Reborg. Du skal Linn sig! Du

naar det er en dy kund alle sine.

Carl. Jeg har du ukarligst tilkædet
af hende, at hun efter mig. —

Reberg. Naar du er, du vil iag mig
nu ganske let maade, som du laud
hendes. Far broelig du maas
laan hende til, at lobe hør, med sig. —

Carl. Og det laad laud du mig?

Reberg. Og har for alle det om man
for sig sig du frige at, sporge?

Carl. Ja, broelig? Jeg, Hilde, for hende
nu sig, som iag efter som min
Dial, hvis hør mig ligesom
dijret, som min og nu altid
laud hør mig, til at hør. —

Reberg. Hui, Hui, Hui! Har du mig
igien Gribbe og gader. Om det for
den lig hør, naar du sig lobe
nu, som hør, med sin hør, for
at, spore sig alle Midlæstige!

Carl. Min far, om du hør
hør hør mig, som hør. —

Reberg. Om, om, som mange
andere. Men det er i alle
Cider hør, som far hør. Hør, med
altid hør hør og hør. —

O. Andet Brev.
Fr. Carrijo. Henriette.

Seeborg. Nu Karb, der kommer din
lille mande Nismande.

Carl. Gjør gode og gamle Ligejle.
sig sig Ligejle, og seer sig sig Ligejle
til sin Gader. uagværdes Gid! Du skal
Lad sig ikke lide nogen Hædering, der nu
der gaa Guds Gud.

Seeborg. / komme! Gid! Gid!

Henriette. fuldstændig! Gid!
Nu for du forbi alle Gid, for Barou.
Hør sig selv! alt det er endnu det, der kaldes.

Carl. Du bader om Gaderne, uadige
Gader. Det er for sig, af mig Gader, at
mit hjerte, jilder og min Gader. Du skal
Lide, om jeg siger du, at min Gader og Gader.
mig, at sig sig igen, forvænde mig. Men
maar ikke tror at det er Gaderne. Men, sag
du Lide der Gader ~~for mig~~ du sig Lide Gader
mig Gader, og gør mig Lide det Lide, som
du gør berømt mig. - Min Gader og Gader.
Lid!

Henriette. Du skal, for Barou, Lide
du ikke bide mig om noget, som jeg og bide
Gid og Lide om mig.

Seborg. Minne gæude! for alt þess
 Alkur?

Henricke. Éit forlagu! þu gæur
 þu at þig —

Seborg. Hú, Hú! Þy munskar nok at þu
 línu þagdu alt þor at þessu þænu! — þess!
 þænu þessu þessu, þessu þessu, þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu, þessu þessu þessu þessu
 i. — þænu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu —

Henricke. Þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu —

þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu —

Henricke. Þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu —

þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu —

Seborg. Minne gæude! þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu — þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu þessu —

Henricke. þessu þessu þessu þessu þessu
 þessu þessu þessu þessu —

Seborg. Minne gæude! þessu þessu þessu

Minne! Dueti, for dogt nok ikke alle for,
indvender! - for for det kan gøre det nu en,
du og mit alle, det ikke lade mig selv, for
gunde; nu for jeg raad, gunde, at jeg skal
føre gunde bort -

Henriette. Nu? og just Paronen?

Seborg. Gud nu Lino, der for jeg, lund
radt mig ~~en~~ lang og bred, om det, om Krist,
og Gud ned, foroven.

Henriette. Man ned at også, at for
Paronen for mig nu det, om jeg linder
nu for det naturligt det skone. det
goar ikke, for for sig som mange tror. -

Seborg. Da, for for ikke det? Noget
man Lino bærer sig forvundelig på.

Henriette. Og for det da, at at for
Linnuad at for, for vilig at lunde sig et for

Seborg. Jeg ned nok ikke dog om
juni alle giardet det. for med at lade sig lund.
er en Mand for som jeg ikke lund lund, at
det dog lund gange bader at jeg for
sig med ned, der er efter gunde Dueti.

Henriette. Man for og for
som lund det det Krist gunde -

Seborg. Gode for! Man for
at det for ikke ned mig nu i det, for

Madam. Inori Cindar nu man magt lang
 boote fra at gine forargelse, og saa langt
 at forargt sig omme magt. Det har nu det
 gaaet Madam at man dog forment af sig
 kaber og gaaer; man vil at ligge godt, at
 vil at komment af Madam igiaw, thi hun
 for, kulle allers Modershaandkeren, gatte,
 magter og gaaer hiorover lagt at
 Prad for? - Madam maas gaaen nu dog
 vilde sine vilien, thi, kare vil, saa faaer
 altid fordevenes aller foringvernes
 faafellegge sig. gaaer ikke og gaa, kare
 givne allarne? Maas signe, fordeven, at
 vilde til Badet, eller til sine Gader, at
 lar til nu af gaaes familie; gaaer Gaaer
 gaaer? Gaaer, gaaer sig, og gaaer sig, gaaer
 gaaer sig, gaaer sig, gaaer sig, gaaer sig
 man det sig, Maas nu kare kare
 tilbage man, sin fulne, saa kare gaaer
 mig ligge bekendt, og kare alle
 ting god.

Henriette. Maas nu, gaaer sig, gaaer sig,
 gaaer sig, Maas, at man ordentlich kare
 saa sig til at love godt. gaaer sig, gaaer sig
 sig, kare, gaaer sig, gaaer sig, gaaer sig
 gaaer sig.

Carb. Divin. Jorden, for Dem indyftan
ing. De gylde Riddere, som de har forpaa,
for dem.

Heniette. Magt allebrødtelig for
Baron! De spillede udfordrende og som
de naturlige imod mig, nu dog, lad mig bli
dets Bestemmer, at denne saar sig gæltig
og bli den sin uanset Conu ing og de nu
gang men en spille Bestemmer med dem.
Ronis og af af af af af
Oversat, som de har for Jorden, saar i
Angreb med at omvendt mig om dem,
bestemt sig om alle for dem, saar om
mindelig, at de se bort med dem hister
Og. Og de min alvordige Mellem, at
de paa saar dem. Lad springer dem til dem,
og udbeder dem alle. Den den den
den den den den den den
mit unge dem, de nu Mellem dem dem
den og Calant, nu gode Gud! den dem
den alle bringer nu dem til!

Carb. Den sin Mellem, at saar
mig til at gaar paa, den mindelig dem
Og dem dem dem dem dem dem dem
men som den dem dem dem dem dem dem

Reberg. / Älsker eller sam. Pars! / Var
för mig! / Lindne at par / Det! / gamm!

Corina Lyria.

Henriette allena. Nina Dotte

Henriette. Nu, att Calder man i
går, at, säs nu säga Calmadigad par Frön
gnor sig för maakt folde mig! Äls uok,
at oku gunde gnor gar piunt mig uften slad
uud, ju uud staelige ku teggad, uun gunt
gnor ku benorlar mig og sa uud Ängst
tegn. — Men ok, hal blin. uuder
ku ig ku lala li Dod uud uun grotz
gnor! Äg ku uud gnor at hal gnor gnor
ku uud gnor. — Äg uud at ok for uud
gnor at ok nu mig tegn, uun gnor Äg
ok. Hal gnor alla gnor. Äg ku ku
ig ok mig tegn gnor for uud ku, og
sa — sa ok uud ig. ju ok tegn ok Äg
Äg gnor Äg at Äg tegn at tegn gnor folde
gnor Äg gnor gnor gnor gnor gnor gnor
Äg tegn. Äg tegn uud gnor gnor — ju
tegn. Äg tegn uud Äg tegn Äg. Äg
tegn Äg tegn Äg tegn Äg tegn Äg

Äg tegn Äg tegn Äg tegn Äg tegn Äg
tegn Äg tegn Äg tegn Äg tegn Äg

Henriette. Wie man Fritz! / Johann
Loßlager! Ich hab' in Asten ganz zum An-
dauern.

Dorthe. Ja?

Henriette. Ja! gar so schön?

Dorthe. Man Paronau?

Henriette. Das! ja ganz ja, al-
leil' Sings Rollen u.

Dorthe. Ich war sehr uogel; man gar.
Lies das Grosse gar Billetten.

Henriette. Ich hab' ich sehr schön.
Ich hab' auch gar schön. — Dorthe, gib mir
den, den du Lieder gar ab Lieder
ab Lieder id, es gar, den du immer Lieder
Lies das gar zum aller gar Lieder.

Dorthe. Du ganz gar, so gar
und ich sehr gar Crappau, es sehr und
für dich. So gar gar sehr, gar ich
ich gar gar.

Henriette. Gib mir ab ganz sehr
ich dich! Gib mir ein Billetten ich! ich
gar sehr gar gar sehr. Paronau
man bringe sehr sehr ich sehr gar,
ab sehr Lieder ich sehr gar.

Dorthe. Du ganz Paronau. Ja,
es sehr?

Henriette. Ja ^{rigtig}! Ja min Brøder
om du vil.

Dorte. Ja, det bringer Billeter.
Henriette. Det er et Spørgsmål!

Giørde. Optro
Ja, forrige. Baron Selborg.

Selborg. Hvis jeg ikke, jeg maa
sige dem meget om forældres paa min
Dor's Hæder. Men jeg haaber at vilde
mit tilroget mig, at du fortælle sig saa
lig og.

Henriette. Oer, jeg har først laust
andere ting i mit hænd, end at for mig
had det er det for sig, mig. - Det er en lille
andere Gode fortælle sig uafgjort.

Selborg. Andre Gode!

Henriette. Ja rigtig! Alle sandt, ja
for mit i Margarete til sig sigt. Gør en Brøder
Hæder, og alle til sig paa Gaden.

Selborg. Det skal være, det for mig.
Lig i det, at du ved det, det for mig
mit kommer igennem, og det er det.

Henriette. Men om du vil det

Kommunikation

Selborg. Du kan nok - kan vel
dog ikke!

Henriette. Du kan nok! Jeg sagde
Dum og Streg, at sadamer ubelaesomme
Ligved ikke saa let lodsig og Kvalde. Du kan
for Nord og Sids med Dares Bod, saa reingde
at paa Guds Dørrer. Du ingjæst nok stou.
Du, saa gik jeg, selv kan at, saa, kan du skt nok.
Jeg lulle og, og kan du lunde skt nok
nudek, med skusimille Officere?

Selborg. Kan du nok? Thi og?

Henriette. Jeg vilde saa at kunne i kan
gans Høje, naar kan du hold sig, saa fast, og du.
gjule at kunne, saa meget og for mig, som jeg
dog for Hvide aldrig forstod at Døde. Lunde,
lig gik du kan mig skums Billek i gaandend,
og lundede skusaa omst, at ing maatte, Krigs
føet, og forindig andren lunde, kan du.
nok kan du vil med af Craggan.

Selborg. Thi og? Du kan, Erind kan
du?

Henriette. Det er endig ikke. Du
naar gik kan Billekter tilbage gjæve.
I kan gik kan Billekter.

Selborg. Det vil jeg ogsaa, naar du

maar slag, nido hand sk, staard sk. -
/han met aabus sk/

Henriette. /Soldieren zant hand/ For
viro Ojeld gear skille. Abveller maar
han zant skv i jant, al han land, so, al sig
ill. rugadg halder sk. Amagan nardab
lop zant duobard.

Selborg. Da, sig sig, al sig han briller
sk.

Henriette. Da loor han dog, hand han
nib. Da liander sk ille hoo mibidg hoo.
ma inga hoo. hoo! hoo, og god, sig tilland
han aldrig al aabus skilletter.

Selborg. Han sig nido dog, so giann
nido, hand sk, staard sk.

Henriette. hand landet, hal nido. Cou
Rivliggde hand som man kan lop paa alle
kinder i nido vifurmann.

Selborg. Da sklar pant. ju! han maer
sklar nido for sklar sig sig. han han ille ad,
gang gear, sig Cudal, hoo mibidg.

Henriette. Da han sig hoo sklar
so be hand sk, so ille - so giann hand al.
so skilletter tilbage, so just sig som mibidg.

Selborg. al, so, so, sig! sig til mibidg
giortand Gled, sk sig sig, han hand hand.

Hu jar iag maner Madande Moogus. — Inuk
lam os, hu Post jar nula hiarer. Hoar man
lalar nu Pmulo haart til haw, ha loeller jar
Krag Wildhat ind. —

Henriette. Dy de loer mig ogsaa at
skille mit brille Pillethen.

Seberg. Lu Mand, at Ord. Jar ar min
zaud. Jar nilla iag briske af Hysgjortig.
rigge, and nilla iag mig noget for, sam min
Fals, ulla nilla haw. — Eng nil, Krag, ha, haar
eng Land hille du, hulle haw. — Jaar!

Dorthe. Jaar! Jaar! at ha af hille hille, for.
lad mig naadige Groden, iag Land ulla bare mig.
Eng loer, iag haw haw haw. haw haw haw
har gaar, ha, haar. In ar dog al ha haw,
had min balig hader allid plaind at, haw

Henriette. Hu? Dy had, haw haw haw?

Dorthe. Dirlig had haw haw haw Mad
til Post, og mig hille til haw haw haw.

Henriette. Hu! ulla ha gal. Jaar!

Gunde D. haw.

Gunde Trobergs haw haw.

Gunde Trobergs haw haw, haw haw, nu haw
Commis ind.

Gunde. Lu min haw haw haw?

Gunde. Hu, haw haw haw, haw haw
ind for at haw haw haw.

Gunde. Jar haw ulla haw haw, haw haw

gjen kom igjen?

Ciarran. Høj; maadig farv.

Ornan. Magt, got! Ciarran gænar.

Ornan gænar hogs Gang og og med Gul
nat; han ringet igjen; Ciarran kommer ind
høfvar, den Manni kommer gjerd, Kal
han, Krog kommer ind til mig, nej her noget
magtfuldynde at let med ham om.

Ciarran. gænar!

Ornan. allan. Jeter sig med gjen

Tiden dog, Land Hinn nu lang, maadig
han noget at mande jeter. — Hvilke jeg bare
om den han Linded, laar. Præd, vadlig
til junder? — — Jæn, Krog og Jæn! Jæn!
Jæn! Omvendt, at det dog noget og junderligt
med Kirkegærd! — Og alle kommer pæne
man med ilds Junder! — Man, han nu
Jæn, som han ved got ind, og ilds han got ind
allan, man taler og sa ved got, det Jæn, Man
Ljær jeter; at, at sa naturligt, som det
Land der; Man læser Ljær at betragte den
Mund nu Junder, Jæn, sa disse arlige Jæn
kommer, at, at Ljær naturligt. — Man
han nu det Ljær, som han ind ind at
han ved Ljær, som Jeter med Ljær
Man Ljær man ujsjær, man

Detraglar lið mitt opmunnson at omu
 leggur þu þu þaðna þa allarbirgta
 hlúu; Hætt þess þa at þar þinglar, og
 þa mædar man at þar þingur. — Þú ert
 og þinglar! Þú ert þingur, þu þa man-
 yr þu þrauda þa. Þaðan at þar þingur
 ert þu þaðan at — þa — þaðan at non
 þu ultra þu þu þu þu þu þu þu —
 Þú þu þu þu þu þu, man þu þu þu
 þa þu, og — at þu þu þu man þu þu
 man þu þu þu þu þu. — þu þu þu
 man þu þu þu þu þu þu. — Þú
 allar þu þu. — Þú þu at þu þu
 þu! — Þu þu þu, þu þu þu
 — þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu. Þu þu
 þu þu þu þu, þu þu þu þu, þu
 þu þu þu þu þu, og þu þu
 þu þu — Þu þu þu, þu þu
 þu þu þu. — Þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu, þu þu þu, og
 þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu
 þu. Þu þu.

Þetta þu.
 Þu þu. Þu þu.
 Þu þu. Þu þu.

Gunnar þu seya við. Þag mildu agullig
satt man þu stannu!

Gunnar. Þag þar all arult þu er au
Einn. þu er til þu þam ar!

Reborg. þu er eigi au nu þu er þu er
þu þar gíort.

Gunnar. þu er? þu er stannu!

Reborg. þu. þu! þu stannu. þu er
lilla þu er.

Gunnar. Þu þu er þu er þu er þu er?

Reborg. Þu, þu er, þu er þu er þu er
eigi er, þu er þu er, þu er. þu er þu er
þu er. þu er þu er, þu er, þu er, þu er
þu er þu er þu er þu er þu er.

Gunnar. Þu er, þu er þu er þu er þu er

Reborg. þu er þu er þu er þu er þu er
þu er þu er þu er þu er þu er, þu er
þu er þu er þu er þu er.

Gunnar. þu er þu er þu er! þu er!
þu er, þu er þu er þu er þu er þu er
þu er þu er þu er þu er, þu er þu er
þu er þu er þu er þu er, þu er þu er?

Reborg. þu er, þu er þu er þu er þu er
þu er þu er þu er þu er. þu er þu er
þu er þu er, þu er þu er þu er þu er
þu er þu er.

Grannu, for sig selv, Tildelau! Gæst
Gæst! - Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!
for, skues Tildelau!

Reborg. Jeg tænker alt. Gæst for sig
selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Grannu. Men naar Gæst mig selv
indtæller, brød sig skov, Gæst for sig
selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Reborg. Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!
for sig selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Grannu. I Tildelau Tildelau!
Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!
for sig selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Reborg. Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Grannu. Jeg tænker - jeg tænker
alt - Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Reborg. Gæst! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!
for sig selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

Tildelau Tildelau!

V. Robroy. Fritz Froberg.

Grannu gæst i alt Gæst! Gæst! Gæst!
for sig selv, Tildelau! Gæst! Gæst! Gæst! Gæst!

i. Præb. pæa Fritz, i all þau gænn forðis
þann. Selborg. þg. str. komur þau þu!

Þag þar allriðis iðinn auð þonisthion til
þinn, str. er þau þig str. i. Morgun, þann auð
þraab. þann str. annau.

Fritz. Þat vilð. glæð. mig iudastig,
ouð str. þau.

þannu. þag. þi Fritz. þau þinn.
þu mit þann tilþig iðinn.

Fritz. þar þig þi. þann iudastig
aðri, gæð. þann, str. þig. þann. þann. þann.
þi. þinn. þann. þann.

Selborg. þ. þ. iudastig þar þann
ouð þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.

Fritz. Þig. þann. þann. þann. þann.
þann. str. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.

Selborg. Þat vil þinn. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.
þann. þann. þann. þann. þann. þann.

Du som står och undrar icke, siggare
 att kom för att jag vill. I händelse att
 du står, att du får ge oss sig och sinaga.
 Somnadullig får att säga till dig, att du står
 i, och att du mågen för att du står! Du
 som står icke någon gång till och till.

Grenar. Reger till Gritz / där du går.
 I händelse att du står, du står!

Gritz. Jag lovar att jag vill stå för
 du står i, att du står aldrig någonsin
 någon gång till dig, och att du står på.
 Jag, sig och sinaga, att du står till mig
 till du står i händelse att du står.

Grenar. Com för / där, att du står!
 Attal som står i händelse att du står.

Reberg. Jag vill stå i händelse att du står,
 att du står som står på någon gång till dig.
 Jag! Gritz. Du står att du står till du står.
 Jag, som står till dig för att du står till du står
 som står till du står.

Reberg. Du står till du står, att du står till
 till du står till du står till du står till du står
 till du står till du står till du står till du står.

Grenar. Pil / där du står! Du
 står till du står till du står till du står.

Die Fritz! Dig gån linn vefkastanð Soliga
 ou þu þar mig líd.

Reborg. Mungur Þradur, ið þu ert þu
 illa þellur, þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu.

Grannu. Haa! Haa! Haa!

Reborg. Þú, þúlla nórminn þu! Þu
 ert þu illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu.

Grannu. þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu.

Reborg. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu.

Fritz. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu.

Reborg. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu. Þu ert þu illa þu. Þu ert þu
 illa þu.

Kand lild. Iron.

Gyranu. Cil Fritz Mannu. For Gud

Blig bliu illa fuisig. —

Fritz. Thy v. Pnars. 'for Paroiano
Mannu' uig sth go vth gth. Pillu. / Clap.
pauit paa stu Eainna, fuvri. Pnarsan.
ar nu allanir Maundh Pnars, sam gau
i dog far gians uig stopaa. —

Seborg. / Slaar sig for Pnars.

Tha, stopaa va Eainna at liandir sth uig
Maund!

Fritz. Durdstu uig forbiddlige
Pakunnalighe, gamla Maund!

Seborg. Ths anduu, so uig sth
gammal, uig Pnars Elladaga

Fritz. Ths gellar, so uig sth
uig, uig Pnars Elladaga!

Seborg. Dog sthid uig uol til
at modlaga gode Ektionu og Guder,
uig uig af uig.

Fritz. Ohradst angaar, Pnars,
/ Clappuud paa Eainna og Guder uig uig,
nil uig illa lada uig gjar longanga, sth
lonar uig Sam.

Seborg. Pa, laa uore uig vth lant.
gjar langa ar sth, silu va —

Gernu. gaur imallau / W. gold op
 eig ar lind of stu Spuleraw. — pagte til
Barouu / Ear alt uic uors guit, uaur ig
laar kuypen allanum uic laar, figi jam Explic
foit / Ear uic, jam figi, laar uors uic laar,
jam Prudat. Wic uic uic uic uic uic
uic, uic uic. In uic uic uic uic uic
uic. Fig uic uic uic uic uic, uic uic
uic uic uic uic uic uic, uic uic uic
uic uic uic uic uic uic / uic uic uic
uic uic uic uic /

Frite. uic uic / uic uic uic uic uic uic
uic uic uic uic uic uic. —

Gernu. uic uic, uic uic uic uic uic. uic
uic uic uic uic, uic uic uic uic uic uic
uic, uic uic uic uic, uic uic uic uic uic uic
uic uic uic uic. —

Seborg. uic uic uic, uic uic uic
uic uic uic uic uic uic. —

Frite. uic uic / uic uic uic, uic uic
uic uic uic uic uic uic.

Gernu. uic uic uic uic uic uic
uic. — uic uic uic uic uic uic
uic. uic uic uic uic uic, uic uic uic uic
uic uic, uic uic uic uic uic uic —

Selborg. Det Land i Norge " " "

Tritz. Har Parow, til Egypten, at ni are,
for jorden.

Opman. Lad sig slog jilla uode, saa længe.

Selborg. Nu, jildaw giu niderlij nil kannd,
for mig gjar ud. Althaa til ni, for igjend — ~~for~~

Thand, Opman.

Opman og Tritz Troberg.

Opman. Jomarmar haid Nider bedst!
Jardlar Tritz! Her ulla uode pag mig!
Du har udeat laar iind nu jialt jialt sold.
Nu for mig Opman. Jildaw for cum, jag cum
for cummig jildaw. Det er nu for mig. — Giv
mig det ~~for mig~~ for mig, jag nil " " " jag
mig, beholdt det. Cumid det paa jildaw, at det
alle Cumid mig uode for Opman, det ser
mig sig! — Men bodde det, cumid giu jor
dog i det uide, eller jialt? " " " Giv mig det
uode, jiald jiald giu, da du jildaw jiald " "
" " " jiald jiald jiald? Giv mig det jiald
jiald. Jag nil jiald nider at erd mange str.
om, " " " " " Giv mig, jiald trod giu om str
jiald jiald.

Tritz. Nider Dabel

Opman. Nu, str er mig uode, bage.
stolig, jialdant uode uode, jiald strid,
jiald jiald Land jiald. Jildaw er Opman
og Opman jiald uode str gamle, jiald jiald

er ills naturleg. Jeg tror, du ser at Baden
 gammelig kvælgende forstaaelse, og spiller
 du uafgjort ligesom Paronau, blot for
 saa du ender diid at kunde bedrage sam-
 lystobedov.

Fritz. Det er umuligt, Lidre Dulal!

Goranu. I alle allertum umuligt, for sig
 faarsynlig, og det er ikke er alt. Og er det, saa
 saa siger sig. du siger er klagerne endelig, for
 det du ser, villet mig Præst tilbage.
 gænde du blot og vist mig for Paronau
 Hyle, saa - saa vil jeg min Eivind aldrig
 siger, at jeg ligesom at skæmmes. —

Fritz. Og alligevel, Lidre Dulal, Sme-

gan er for villet.
 Goranu. Lad du endog da udre! Det
 er dog ills umuligt, at du giver mig
 som Paronau - - du. Jeg er ills
 jeg inter, Berer ills ordentlig for dig
 sig troer, dig er endnu, Hæst. " " Hyle, sig
 er alt ills maad. Jeg for min for sig, og
 efter for min for sig, og er til sig, og
 du Paronau ills for sig. - For mig
 man du tag sig mig vil, du ills du gan-
 le dig ills Læderat. For Helle. Hæst. " " Hyle
 for at sig. Min Purgunder, Hæst i
 Oden give mig for sig Eivind. du maad

Gjør nu Farsal, og saa — Jeg vil betale.

Trite. Haa, og saa Lær Du!

Gjør nu. Ja og saa — Jost, saa smilt —
Du skal i Marqum nat forindre sig skovne,
Hemne! — I salst gyltne Høje, smidde
sig paa det. Men saa maas du ogsaa kalde
mig, haad du. nel, skovne Dagne eller soare
nu ande skandig. paar.

Trite. Jeg vilde sigle, skovne ja! —
God, Du skal, jeg maas vel alle dit Trojigt,
maas sig forgyde sig saa at du nel alle minde
mangt nat den Angemude! — Gjør det.
Laf i det saa seer gæverde skulst form,
alle en ande skandig. — Jeg vil se, har
skivne i skovne sig af kare skovne —
maas — Jeg vil se, har — Jeg vil se, har
maas! — Eng og sigligst har juv at
sig mig — Jeg vil se, har

Maas D. 1000.

Trite Troborg, og Johan.

Johan. Nu, midelig troffad sig
Juni sig! — Maas haad sig. Ja, haad
gør saa alnoelig, saa maas sig sig,
Juni om sig, skulst betale nu sig.
Og sig sig sig, saa haad sig sig sig.

Eggaudetw.-

Fritz. / Hell you holder du aobur Pille
han for ham i en, man nu sig at, som jeg
saar betalt. -

Johan. In. / Han tager Pilleken for
gam, Lad mig dog, for du, for en karitets
Wjld. han. ja. jeg for taar / Han tager /
"Cing af Hellighed" - det er noget, man
nogetige Sigtet nok dog bedre. / Han
giver ham en igaw / Og forslaaes er en
Lantant til du Pille.

Fritz. / Hud Parouu for gaa, samt mig
du.

Johan. / Hud Parouu & Hud gandes
egna Bredgom?

Fritz. / Hja! / Al han gaar /

+ Gennem

Johan. / Du har saa faa for en gaad
at du for nu skander! At Lad mig, saer
midt i en sig for og gaar, sin sig, / Men
sa gaar at. Haer de forer, for, at
de, det alle befors os, sa begynder de
troer at trollars nu en sig atal. / For
saer ght, Lam i Maad iinglem forlikt,
at de pulte for rander forer Ramf Bina
er, Pilleter med Prudgommur, sa mildt
at bliv nu trostelig Tid for en Ciarer.
Tugue Poivier, iula, Partled, sig audtind

ingun Dillingen. Nafjorne unar Lion
 Linn og sin Beller og Maandig. Gu Gu
 maas blinn Larrigt. Varr oll, saa er
 rig r, stand til og Larr Separation, at ginn
 mig til at vera maadigi farra. Gu, Gal ud.
 In an Whetian, In or til maan gler Gaa Lellan
 illi befinner at Linnar andat, nu, sig, vith.
 Lu, Spille og Jonar, og rig gad uak, sat olu, str
 Larrde unlar, og maad mig i dyltes farra
 Raafter. — f. gaar.

Grinn. Alb.
 Grinn. Loptein.

Grinn Troborg. Frote Troborg. Parou Seeborg.
 Sidde nudur til Larrde. Inar at unlar
 far og sig, maad Gaa Linn.

Grinn. Linn og Linn. Linn, Linn
 Parou! Inar alla Gyldehja Bruggum.
 ja! ja!

Seeborg. f. Galt haa Linn. Inar, Inar!

Grinn. Gu Land Gu ogpa allid
 drille mid, Inar!

Frote. f. Linn mid Parou. Gu
 gaa Linn harrde.

Seeborg. f. Alnarlig. Linn migun
 Cab.

Grinn. f. Linn harrde Linn migun
 Cab — ja! ja! ja. Linn, maan maan blinn, gal

Provan. - Men her du skal ikke, at du er
sig selv.

Fritz. Det er nu jule drog.

Grannu. Sig mig ogsaa du sig ogsaa
indtænke at lykkelige Prædikanter
Lærdog. Ja glæd dig saa; Du har vel
indet skinnende.

Fritz. Spulsig, hvor. Dulde jense der
det ingen lykkelige Prædikanter. -
Hørr op!

Grannu. Halv lalt. Hvor vilde det være
dog for det mig for Gudbedring. Og jeg
gaaer altid at sig; Prædikanter er
Trostand, og som det er, og som det er.
Stand. - Men alle Prædikanter sig forer
nu fordele, hvor Tro stand.

Lærdog. Og hvor for det? Og ind i det
det ikke, hvor for sig maaske forer
nu forer Tro, og andre Gode.

Fritz. Hvor ind i det ind i det
Ligt sig til det og gaar ind

Andet Opri.

Grannu. Troborg. Paron Lærdog.

Grannu. Sig mig ogsaa, har du
aldrig ret spjalt sig?

Lærdog. Da du, og spjalt mig
Ligstid aldrig.

Orsman. Det gior du veli, 'Egi
alt naar du best maade du kunde og
gierdes bliu' sig selv ^{men} ~~sig selv~~ saa. —
Ja! Ja! Ja!

Selborg. For sig selv? Du skal se det.
Cau! Jeg maas lade dig lade det.
Hoi! alt du skulder sig selv, det er
at farligt Glas Hing.

Orsman. Det kan se Broder om
alt sin egen sig. For at lade det lade.
Gad det mildt sig. Ja! Du maas ikke lade
mig det lade sig. — Jeg lade min egen lade,
at nu mig lade sig, som jag lade, lade
saa det veli lade, lade lade sig. Det lade
de lade sig, og sig det lade sig. — Ja
lade sig. Ja lade sig.

Selborg. Du saa lade, lade mig og
med lade lade.

Orsman. Det er for min lade
selv, og det er for lade sig, nu lade sig
at Glas Hing lade sig. — Ja! — Det lade,
de sig sig. Sig det lade sig med lade
lade sig sig sig sig, nu det sig sig, det lade.
Det sig sig i det sig sig. — Ja, du sig mig
altid ud, som om du ikke selv lade det sig
sig sig. Ja, ja ja! — Man sig mig det lade,
lade sig for lade sig.

Seeborg. Aru fæim nillu laga sku uogal
eldi og, þou far nu faria?

Grunu. Þou far nu faria? þa þa þa.
Þrullu þuund. Þau þuund. Þau þuund.
Ar illu faldur. Þau þuund nu lilla þuund
nu uob, þuund skýgur iudal. Þuund nu uob
skýgur nu þuund og laga þuund þuund. Þuund
þuund nu þuund þuund þuund þuund þuund
uualigad.

Seeborg. Þuund

Grunu. Þuund þuund þuund þuund
þuund þuund þuund?

Seeborg. Þuund þuund!

Grunu. Þuund þuund, þuund þuund
þuund þuund þuund þuund, þuund þuund
þuund. þa þa þa.

Seeborg. þuund þuund?

Grunu. Þuund, þuund, þuund þuund þuund
þuund, þuund. Þuund þuund þuund þuund
þuund þuund þuund þuund þuund. Þuund
þuund þuund þuund þuund þuund þuund
þuund þuund þuund.

Seeborg. Þuund þuund þuund.

Grunu. Þuund þuund, þuund þuund þuund
þuund, þuund þuund. Þuund þuund þuund þuund
þuund þuund þuund þuund þuund. Þuund
þuund. Þuund þuund þuund þuund. Þuund

21
Lijfdege Linnend, Jun ferd ald affordig
vrig.

Junborg. Hnd nu mig med giindelig hnd,
Hi det vriden

Grunnen. Hnd vriden, at nu hys paa 18
Hnd loften Jun langt minn ferdand med
nu Hnd paa 50, og mig gleske ind
ferd Hndne Hnd.

Junborg. Og mig gleske ind ferd min
ngun Hnd.

Grunnen. Nu vilde sig med alle ind,
at Jun ferd giort ind at det ferd. Hnd gwaan
waan? Hnd. Hnd det dag nu ferd feldt
Lant. Hnd. Hnd, vilde Brond, Hnd
Nu almanlig at Hnd nu oprigtig ind,
nu sig.

Junborg. Hnd nu ind Brond?

Grunnen. Hnd nu Brond Hnd
Hnd mig ferd Hnd ferd Hnd Hnd
Hnd ferd Hnd Hnd Hnd ind ind
Hnd Hnd Hnd Hnd Hnd.

Junborg. Og Hnd Hnd Hnd. Nu mig
Hnd Hnd.

Grunnen. Hnd ferd nu angun i Hnd
og ferd Hnd Hnd Hnd Hnd Hnd
Hnd Hnd Hnd Hnd Hnd.

Junborg. Hnd Hnd Hnd. Hnd Hnd
Hnd Hnd Hnd? Hnd Hnd Hnd Hnd Hnd

Grunnen. (Grunnen exog kamund sam
 yindmoe hruvnd. Conella yng Ant
 nod, at Un^o vild. Vinnu kammellig þa
 Un Gamundaldud. — Þinn for yng
 Þinnu lund viltin ut Conardudlig
 Ant ut vild, at mi kam Dant þa þinn
 for Dagen. Þinn yng mit ap þinn ut
 vinnu. þinn þinn þinn þinn viltin
 og þinnu. þinn þinn þinn þinn viltin

Dundog. þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin

Grunnen. (Haand ex iginn) viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin

Dundog. Þinn, þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin
 þinn þinn þinn þinn viltin

Grunnen. Þinn, þinn. Þinn ma þinn
 þinn, þinn þinn þinn þinn viltin. Þinn þinn

Kalderu iddu samu vundent min Burgen
vnu. Samu vnu, samu. Ing mit inn
Kurtin furtu adag digunt, hi vnu
enau all samumu gamu romuafigt til;
all samumu romuafigt; : Gaard inn
: Dindord ind.

Comin Ophuir

H Baron Dunborg. Ughvun
Jaa? - Du hat iddu amfent samu vnu
Ent min Burgenind. - Eij my! All
seu med det med min lille Burgenind
Hvam, loyst at ginnu mig til at se -
Dun, dag, mon, kint! Samu Baron
Dunborg kan sig ogfau sege sagu vnu
Hedun + jas mit gion sam. - yon.
Hvad midumil for sag gion. Samu
Sam nu kaldt iginnu min god. Hignu, seu
mit sam iddu Gullind at ing medu sam
Hvad. - Hvam, Hionind og vnu.
Hvad! Hvd kaldt mig noget ind. -
Hvad, sig mit jeg kangu i vil noget
Gamm. Hvam, Hionu sig og Hionind.

Hvad min Ophuir
Hvad Dunborg sag Hvam, Hionu
Gamm. Hionu du vnu. - Hvd!
Hvd kaldt mig just noget ind, vi maau

og saa til København paa begge maader
Bøden

Dunborg. Der kommer sig. Omkom
nu 10a 12 til siden Delen, i den gamle.

Gyngem. Der kommer sig. Lad os jolla 30000
Svindel og Hummelig i Hjøggul.

Dunborg. Rigtig, sammen med mig! I den
sine smukke. Da nu i Ammestuen
sig, og dit er det.

Gyngem. Jeg sagde dig jo, at min
Gyngem er rigtig mild til det.

Dunborg. Du saa mig jeg er den
Lad sig. Underlygning Baron Dunborg
forpligtede sig, med underlygning Gyngem
man Troborg, og norgesvands Ammel, til
at gyngem sin Den, den Baron von Dunborg,
Dunborg Gyngem og Gyngem til Gyngem.

Da min tillygte Gyngem som sig til, i det
saa i den i den Gyngem set i den, i den
saa Gyngem i den Gyngem, at
vilde til Gyngem Gyngem Gyngem

Dunborg. 30000 den Gyngem i
Dunborg. Da bliver paa Gyngem og Gyngem.

Gyngem. Det saa. Gyngem i den Gyngem,
Dunborg? Gyngem

Dunborg. Underlygning i den Gyngem,
Du den Gyngem Gyngem.

Grunnen (Hm. Himmels) Herren! In
Lied, in givd Kompositionen. (Hm. Himmels)
In Lied. Inop, man vil Himmels i den
Himmels (Hm. Himmels)

Himmels
Himmels

Grunnen. Himmels! mit got. In, lad mig
oglad Himmels. — Himmels. Himmels. — Himmels
at vilde Glas det Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels. Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels og Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels

Grunnen (Himmels) In Himmels Himmels. In
Lied Himmels, det vil Himmels. Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels

Grunnen. Himmels! mit got. Himmels Himmels!
Grunnen. Himmels! mit got. Himmels Himmels!
Himmels Himmels, det vil Himmels. Himmels!
Grunnen. Himmels! mit got. Himmels Himmels!
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels

Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels
Himmels Himmels Himmels Himmels Himmels

Jug forta om først baronem gaar fra
sam.

Baronette. Kommer om den den
kors i kaptens sam:

Ljuba. Hvor i Alstun, sind man nat
den mindt den gamla, ginn. Det er
dronn jag - sin yngst paa Landen:
den end rigelig fund. - Men den
singu for Baron, vinnit den gang n:
den manlig den gang vortu. Det na snart
vinnit.

Baronette. Oj! Eng sig med, jag forta
nogen i for ginnit.

Ljuba. Det sinner mig ogsaa! Eng
mit sig sam ad.

Baronette. For Guds Skyld intet,
rige. Ljuba gaar og kommer, prag tilba
ge om den vortu og vortu.

Denne Opdring
Den Komme. Det er vortu.

Ljuba's ginnit ut den af sig, sig for
gaanden for den: Baronette
gaar i vortu. Kommer, den
og den sig for:

Denne (for sig sig for ut langt
og for, ginnit sam snart vortu
den mindt, snart den mindt) Gaa! Gaa!

min. En Din mestelig Dams min
 Gammelt. De liffeladelig. (Gom
 Gimm fam sin geant.) Min agent
 sig monturk jag i den Dams Gud. —
 Du maad keliggen mig, min sids Indlign, ab
 jag Lem saa ligu ind. Noent Bndlign
 Lad nu indkop nu dog gantelt, min
 jag folla fra det forde Gyndit, jag saan
 dem, nu Begimliggen indflor at saan
 nu min ind i dem; namn jag folla
 Linnas Kommod ind af mit Bndlign
 forud ind Gyndit. — Min smad
 min jag? Min faad ind Gyndit. —
 fan agge Gud?

Gode. Linnas Niffen? kvaad nu
 Gammelt. Barom Danborg, ind jag
 ind Lad ind om mig saa ind ind
 min sam ind ind ind ind ind ind
 En anders ind.

Et ind. (Gode Gud Gud paa haanden)
 som allernu far, min ind. Min
 Kommod ind ind ind ind ind ind
 paa, som min ind ind, jag ind ind
 ind.

Gammelt. Gy Danne kommod ind ind
 ind ind ind ind ind ind ind ind
 ind ind paa haanden. De, ind!
 Gode ind ind. — Dog ind ind ind
 ind ind ind. ind ind ind ind ind

The first part of my answer to you
your first part I will again of your words
disapprove. Let us know your opinion?
And. (I heard it) As you say yourself!

Remember. I would name you, I would
know what you think of it. The first part
of my answer to you. I am sure
you will not be angry, but I will
be sure of it.

And. I would not be angry with you,
but I would like to know your
opinion on it, as I have heard
that you are all very much
interested in it.

Remember. It is not my
business, but I am sure
you will be glad to hear
of it. I am sure you will
be glad to hear of it.
And.

And. I am sure you will
be glad to hear of it. I am
sure you will be glad to
hear of it. I am sure you
will be glad to hear of it.
And.

Remember. I am sure you
will be glad to hear of it.
And. I am sure you will
be glad to hear of it. I am
sure you will be glad to
hear of it. I am sure you
will be glad to hear of it.

Throghen Vriheit Commening summenlic
 ginn, fardijden allen balannem al
 min Onthel, al jing fan wordt
 om Natun, og saa laand fan dit
 of vord. Tuitentheid sammet man
 Ad lam segunt nstend Dm ooyrall
 Dm idem i g roemmen ^{Commen} Commen
 ey geard min ont fan lndel of
 sig end, saa Commening summen
 min fardijden Ustaaen, at
 ut i min Commening

Summenlic. Min mit godt Dm
 fardijden. Naandiselt ingem barn
 Ad lam segunt fardijden summen
 Ad lam segunt Onthel fardijden
 vrdijden Commen. Dm ooyrall
 Dm jing Commening saa fardijden
 Commening vrdijden saa Commening
 fardijden og Commening - gislunig - naand
 fan vrdijden. End ut idem inge
 fardijden

Summenlic. Commening. Dm
 min Commening. Dm idem og saa fardijden
 vrdijden? saa Dm Commening dit
 an, om midde fardijden Dm
 fardijden min idem vrdijden Dm fardijden
 Dm ut jo vrdijden min fardijden Dm
 Commening.

kommt. Göt Bönn, den gamlen ferd jing
kilpaðals. Gam ferd jing kommt. Hjalfr, þu
hammtu. (þaðu.) Þinn Guð! Það þu
ferd jing minn umstíð að þing þu þu þu.

hammtu. þu þu þu þu þu þu, at þu þu
þu þu þu þu þu þu þu

þu þu þu. þu þu þu. þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu, at þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu

þu þu þu, naan, þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu
þu þu. Þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu

þu þu þu þu þu, at þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu

þu þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu
þu þu. Þu þu þu. (þu þu þu þu þu þu)

þu þu. Þu þu þu. (þu þu þu þu þu þu)
þu þu þu at þu þu þu þu þu. Þu þu þu
þu þu þu þu, þu þu þu þu þu þu. Þu þu

þu þu þu þu þu þu þu. (þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu)

þu þu þu. þu þu þu, þu þu þu þu
þu þu þu þu þu, þu þu þu þu. — Þu þu
þu þu þu þu þu þu

þu þu þu. Þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu. Þu þu þu, þu þu þu þu, þu

Lid mad dit my vriend i nu god gunstig
 ag Lam, dit pacifum. — Nimm, moed jag
 jag nu pntent, den vromme gun.
 Had Bondert, men lam, lam, den, de
 Gylend jag gander sig vliegt; den ligg
 den ma ag ad — si lam, luid, in
Capitulum) Nij, sig Lam, gun
 gun, den, gun, den. — si, den, vrom
Capitulum) Den, vrom, on
 den, den, ligg, ut, luid, i, luid
 pa, den, lid, jag, gun, pa, ig, ad.
 si, luid, ga, den, den, luid
Capitulum) Nij, needige gun

Capitulum. Nij, needige gun
 den, ut, den, in, den, i, luid.

Capitulum. Den. — den. Pa, ma
 den, den, gun, den. — den, gun, jag
 gion, den, den, den, dit, ma, jag, gun
 sig. — den, den, den, den, den
 de, luid, den. — den, luid, den
 den, den, den, den, den, den, den, den

Capitulum. Den, ma, den, den, den, den
 den, gun, den, den, den, den, den, den

Capitulum. Den, den, den, den, den, den
 den, den, den, den, den, den, den, den

dit til hvarum : gan far Guu. Hattin
munt mnt. H

Cyrrum Daa ? - - - Sillund at
Ufald : Dm omam am Baronum m
kaent op. Dug sam Uu, at yag far
nogat at Laup mnd sam.
Cyrrum gaard :

Lundt Oplum

Cyrrum og Arto Arto Arto
Cyrrum : Dm mnd mnd mnd Arto, Arto !
Arto mnd mnd mnd Arto, mnd mnd at Arto Arto,
Arto mnd mnd mnd Arto.

Arto yad mnd mnd mnd mnd mnd mnd.
Cyrrum : G mnd mnd mnd mnd mnd, at
mnd Cyrrum mnd mnd mnd mnd mnd mnd.
Dm mnd mnd mnd mnd mnd mnd : mnd
faent Arto mnd mnd mnd at mnd -

Arto : O mnd mnd mnd mnd Arto !
mnd mnd mnd mnd mnd mnd mnd mnd.
Cyrrum : Daa ? Arto mnd mnd, mnd mnd,
mnd mnd mnd mnd mnd mnd.

Cyrrum Oplum

Arto Arto og Arto Arto
Cyrrum : Arto mnd mnd mnd mnd, at
mnd mnd mnd mnd mnd mnd mnd mnd.
Arto : mnd mnd mnd mnd, mnd
Cyrrum ?

altes wirten, mach in dem altem givon.

Grunnen. Nun mach mit in dem
und den Buntingen.

Dunborg. Will das die Straß laange
sein. Die Gassen sind in dem

Land. Die Gassen sind in dem
Land.

Granten Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Land Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Grunden. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Land. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Grunden. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Dunborg. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Grunden. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Land. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Grunden. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Land. Graben Compten die in dem
Land Graben Compten die in dem

Gyngum. (Alta ut Opold, Moni Jan
mab, mnt ungt karb dunt i rannu
munt, i Or sigluks paa Bedanum) Hra
Ynd Bedanum, un raptm paa mnt Or
nogat langk antit i Alta.

Dunborg. Lu mt vii gaard, um paa
vindhv allur i rannu.

Gyngum. Dnt ut mnt gaard.

Dunborg. Or sigluks mt 3

Gyngum. Lu og paa mnt. Mun
Allabum, man at un gullu og mnt un
Jan gyngum til rannu.

Dunborg. Dunt un i lilla Brann,
mt gaard i rannu anduoburk i rannu.
Dunt, mt gaard mnt Gyngum, lit un andu
ladum gyngum, mnt i rannu. Un Jan
paa mt lora ak langk mnt, og jly langk
v. Unidunkin lada mnt gy Lu mt
Gurbiga. Un gyngum, un pum mnt
un rannu. Dunt un iginnu laun
mt til at mnt mnt paa mnt mnt mnt
paa laun un pum mnt mnt. Un mt
Gyngum mnt og mnt mnt til un
Bupaliny.

Gyngum. Gyngum, mnt mnt
un i gullu gy un dunt Jan mt
30000

Ante. Pison Onkel, jing munnud, In
srao poyu Ingunnung am hit

Prunum. ymad, egard th, namnta?
Namnta. tht ut ant diont. Inj
plab munnud mig sulm. ymad munnud
In, Banun? Lojing mit 3000 ut
mond.

Ante. Utta v. Pisonnes Letta, min
Ingunn.

Ante. Ora, Jaa. ymad ray K. Ingunn
i viedu Cidru altid thinnu, Dinnu Pison,
om. op. Sid saadannu gredfuligu Ingunn.
Ingunn In go sulm, Pison Onkel,
at jing itth, longuun Lam vjish. mnd.

Ante. Wom Pison, In naady mig
igaad Sid at Corn Ingunnung bant; jing Jaa,
Lo tark abth Ingunn. In Pison, jing
mig Jaa Lamun, sid at Ingunn Ingunn, jaa
nd — tillad mig at jing tht — mnd
omun Conlestatig Cor nu Ingunn af
In. In sam Jaa Ingunn, at jing Jaa
ut Ingunnung at Pison Jaa omun Ingunn.
In Sid Pison, mit In gun jing Jaa
thm, Namnta, omun Jaa Ingunn Ingunn —
jigai Ingunn Ingunnung i Ingunn.

Ingunn. Ante. Lo In gun?

Silbagn som skinnomitt iind, jag jag rigtig
liga till de 8. kongens. Det man sig,
saw got ==

Dunborg. Den, det man iltas got i som
Vinnulinn. Du skall blivna naggum -

Dordhu. H H um, naadige ymnar, min
jo alla H H umm, Luv. - Og om duomda
jug, som man gaant i Tving somidyn
H H sig. Jag blivna og tittat fardu, om
som mil vinnu, allom kalon paad mig,
samm i den som du vinnu vottu sig. En
vduy dordhu jug: Du man vey um, mat
det skal veltu. ing gaant ind i somidyn
vduydu og furdin. Dunjum midim hyn,
sawam, sam jag samidyn du i gaant,
og om du vinnu man somidyn at som
allom som.

Dunborg. Du kan somidyn som du
3000. Du far iltas huth a furdin furdin -

Dordhu. Sam jag sigur du, naadig,
gu ymnar, op ag vinnu mat mi munde paad,
du omg, allen veltum i hu, seldu mi
samm om furdin, sorm i den, ing.
Dint mi midu roget at furdin at jeg.

Dunborg. Somidyn du somidyn
ing veltum, ing veltum, man -
Du det som iltas, huth furdin roget
till! -

mad ant fan samde tid at omvæltu, ja
med ag at bringu nu mig i sin færd
Lige, det med indom. Det vilde du
gilde, det at dyle had mig sig i sin færd
paa hunden. Waad at det sig i det
færd al færd det som. Det
mig at bringu, det du daag mig, som du
mig. Gennem det saad mig mig mig mig
Lige mig, det mig mig mig mig mig mig
at det mig mig mig mig mig mig mig
det mig mig mig mig mig mig mig.

Gennem. Det mig mig mig mig mig mig
det mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig.

Det mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig.

Det mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig.

Det mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig
mig mig mig mig mig mig mig mig mig.

Dunborg. Ad jag - O komdant! Min
begjærde jag at faa sig i Dagum.

O Si alle Lige
Himmels. Du har mig saa faa artig
egaardslummede at bringe dem om
Billit, men jeg komde dem om dem
Munne.

Grunn. vil se med det nye i den
nygeng om Billit.

Arto. Min, hvor end! den
sag jeg mig om, som og som i min
Lomme. Er det du da, at alle de
som om saa artige, som de som,
at de alle komde dem om dem,
sindesom for dem dem.

O Si alle Lige
Vand. De de som saa faabred
min Ladde, saa komde dem om dem
om dem om dem om dem om dem

Grunn. vil se med det nye i den
om dem om dem om dem om dem om dem
jag vil se dig noget, vil se dem om dem
lad dig se dem om dem om dem om dem
gunde! Min ^{for} dem om dem om dem
af Ladde. at dem om dem.

